to vote for the person who, in their opinion, is the best candidate. Government is entitled to this right and they do not propose to give it up. The exercise of this right by Government cannot in any sense be regarded as flouting the opinion of the non-official members of this House, especially as in this case there is no unanimity amongst the non-officials themselves.

In view of the peculiar position occupied by the official members of this House it is desirable, both in the interests of Government and non-officials, that the official block should keep aloof from any party or election manoeuvres. Except on matters where individual conscientious objection may be involved Government would instruct their officials as to the manner in which they have to vote. This is an undisputed right enjoyed by all Governments in every type of legislature and His Highness' Government propose to exercise this right unfettered.

Election of the Deputy President.

Mr. President.—The House will now proceed to the election of the Deputy President. Mr. P. Kumaran Ezhuthassan now says that he withdraws his candidature. The other candidates are:—

(1) Mr. P. Raman Menon,
(2) Mr. A. Eachara Menon, and
(3) Mr. A. Sankara Menon.

The names of the Hon'ble Members will be called out by the Secretary. They will come to the table here, get a ballot paper, mark the vote and put it into the box.

The Ballot was likewise taken.

Mr. President.—The result of the voting is as follows:—

Mr. Sankara Menon—38 ;
Mr. Eachara Menon—10 ; and
Mr. Raman Menon—3.

Therefore there is no need for a second ballot and I declare Mr. A. Sankara Menon as duly elected as Deputy President.

General Discussion on the Budget.

Mr. President.—The House will now take up the General Discussion on the Budget. Hon'ble Members will please note that the time allowed for an Hon'ble Member is 20 minutes.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—Sir, I have first of all to withdraw my congratulations to the Government which I offered

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at my last Budget speech as they placed before this House a surplus budget since I find from the revised estimate that the current year is going to close with a big deficit. I do not therefore propose to waste my congratulations this year on the seemingly surplus budget for 1111 which is now before the House, for who knows it is not going to share the fate of its predecessor.

Now coming to the Budget items it is indeed regrettable that more than 50 per cent. of the expenditure are classified under non-votable. Though the remainder comes under votable, they mostly affect the low paid Government Servants. In the matter of the low paid officers no body grudges to pay them what they are getting and therefore though they come under votable no need is felt to exercise the vote and considering that no votes should be exercised for increasing the salaries of low paid servants there is little scope to exercise the privilege of voting. I am also constrained to remark that no definite policy seems to have been adopted in the matter of classification under votable and non-votable. I well remember one instance. When Dewan Bahadur Narayana Ayyar was living in the 'Krishna Vilas' I put a question about the conversion of some trees standing there into firewood or so since expenditure on 'Krishna Vilas' was then classified under votable. To my surprise the next year's budget found 'Krishna Vilas' under non-votable. Truth in some instances may not be palatable and may even be hurtful and unless a definite policy is adopted in the matter of 'votable' and 'non-votable' many unpleasant truths may be hidden from seeing the light of day by classification under 'non-votable'. Sir, hence the usefulness of the Council is restricted to a very great extent because no criticism can be offered on a major portion of the State expenditure. The Council naturally has got great objection to spending of money under these heads because it is prevented from calling in question the wasteful expenditure incurred by the Government in increasing the salaries and allowances of the highly paid members of the staff and also its inability by criticism to restrain the hands of the Government when it confers favours upon those privileged few who are in a position of vantage. Sir, the House generally looks to the Diwan to resist such demands from these favoured ones whose main qualifications seem to be their relationship with persons who for the time being have the power of patronage. Let me quote as an example the case of the Director of Public Health. A new department was created and Mr. E. S. R. Menon was appointed to it by Mr. Herbert the then Diwan on a scale of pay from

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rs.200—400. During the absence of the late Diwan Mr. Herbert, the Acting Diwan Mr. Kasturi Ranga Ayyar promoted him as a second class head of Department on a salary of Rs. 450 to 650. Not satisfied with this unheard of promotion within one year, the present Diwan in order that he may be promoted to the first grade, clubbed together two Departments and placed both of them under his charge. The Departments of Agriculture and Panchayats were originally in the hands of one officer, the Superintendent of Agriculture and Panchayats. The separation of these two Departments was effected after prolonged and continuous agitation in the early years of the Council. The present order revives all the old evils. To allay public criticism it is suggested that it is only an experimental measure for one year, which from what we have seen before is likely to be made permanent. It is worthy of note that he alone was given a fixed allowance as a special case in his favour. In addition to this the House will be horrified to learn that he is to be given an additional Rs. 1500 as will be seen from the Budget in relation to Factory inspection. This Director of Public Health has combined in himself the powers of a medical officer in the administration of sanitary measures all over the country including Municipal areas, the powers of an Engineer in the administration of roads, tanks, wells, etc. in the Panchayat and non-Municipal areas, the powers of a judge to supervise the civil administration of Panchayats, the powers of a Factory Inspector, etc. In fact he has got in himself all the powers of a State in a miniature form and he gets in all Rs. 1025. If ever there is a combination of power and favouritism in its worst form this is one. Is it due to the capacity, ability, knowledge and character of this person that all these emoluments were heaped upon him? Surely not. This House will remember that the exploits of this officer were exposed in the last Council when the following incidents were brought to the notice of the House by a series of questions. In the attempt for the compulsory vaccination of a Kudumi Chetty female who had delivered a child a few days ago the police force and military were requisitioned for help and a regular riot took place near Tripunithura and many innocent poor fellows were charged by the police, which proceedings were subsequently withdrawn through orders of the Government. Another instance may also be referred to. Two children of a very respectable lady of Irinjalakuda were forced and compulsorily vaccinated against the medical advice of the renowned Ayurvedic Physician Thaykat Moossad under whose treatment the children were and this led to petitions and commotions in Irinjalakuda. These and many other incidents will show that the antecedents

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of this officer are not very favourable. Sir, my duty as a member of this Council demands that I should fearlessly and forcibly attack this kind of favouritism which is vitiating the administration of Cochin State at the present time.

This leads me on to another aspect of administration which is prejudicial to public interests and likely to undermine public morality. It has almost become a settled fact that young and inexperienced men with inordinate ambition and overweening conceit aspire all at once to be the Heads of Departments basing their claim merely if not solely on the fact of their being placed in advantageous positions. A glance at the Treasury Benches will convey to the minds of the Members in a most impressive way the meaning of the statement I have just now made. The most vicious part of the system is that these young men in their wilfulness think that no one has any right to question their judgments or criticise their actions. Human nature being what it is the controlling authority namely the Diwan exhibits a tendency to humour their whims and fancies. Let me illustrate this fact by the series of incidents which culminated in the resignation of the Chairman of the Trichur Municipality. When the Director of Public Health attempted to interfere with the Municipal Administration without proper authority or legal sanction the Chairman naturally prevented his interference with the civic administration entrusted to his care and responsibility. The result was that the Chairman and the Municipality were subjected to all petty and vexatious persecutions. There is this moral to be drawn from this incident that sons of the members of the royal family and their relations should not be allowed to hold public appointments because the Diwan finds it very difficult to exercise proper check upon this type of officers. You are not the only one, Sir, who had to experience this difficulty, but your predecessors-in-office had the same bitter experience. I therefore hold that it is against the public interest to continue this pernicious system which began during the reign of the late Maharaja.

I wish, in passing, to make a reference of the conduct of the officials especially some Heads of Departments with regard to their open and active participation in the elections held lately. There are complaints that some of the officials went out of their way not only to persuade but even to coerce the voters to vote to their nominees. I do not wish to name the officers but if the Government is prepared to institute a searching enquiry into their conduct through a Committee evidence will be forthcoming to prove conclusively their active participation in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

recent elections. A Government that shuts its eyes when its officers are endeavouring to bring their own nominees into the Council is guilty of a grave dereliction of duty. A Council consisting of members who owe their seat in the Council to the patronage and favours of the officialdom is calculated to do more harm than good to the State. Such a Council loses its prestige and becomes the laughing stock of the public. Far far better that we should have no Council at all than a Council consisting of members of this type. I therefore sincerely trust that the Government will look into the matter and deal with the guilty as they deserve.

In conclusion I wish to make a few remarks, Sir, which I trust will not be misunderstood by you. I have had occasion to watch the careers of your predecessors-in-office. They all began their career amidst popular applause and ended their career with public condemnation. It is not very difficult to find out the reasons for this. They all endeavoured to carry on their duty on lines of least resistance. They yielded when they should have been stubborn. They shut their eyes when they should have kept their eyes open. They exhibited the lamentable weakness of ordinary man of siding with those who have influence and power forgetting that their solemn duty is to stand by the weak and the unprotected against the pernicious influences proceeding from men who occupy high places not by merit but by something else. Such men sometimes generally possess no character and no education with the inevitable result that they knew not how to restrain themselves from indulging in the powers that have come to them suddenly and unexpectedly. Let me hope that History will not repeat itself in your case.

Another subject that has produced profound discontent among the public is the autocratic tendency exhibited by the Diwan in creating a series of highly paid new posts in the Secretariat without placing the reasons for making such radical changes before the Council. The Government knew well that the Council Session was about to begin and I see no proper reason why they should have shown this anxiety in hurrying up matters. I would also like to know what work the Diwan who is paid Rs. 3,000 per mensem apart from allowances is expected to do under the altered conditions. After all this State is but the size of a Taluk in British Malabar. It is a pity that the revenue squeezed out of the wretched starving peasantry should be distributed indiscriminately among officers both old and the newly created ones. While the more rich and prosperous

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

state of Travancore is cutting down the salaries of the highly paid officials you are creating highly paid new officials. Practically the Diwan is the Government. It is inconceivable that any man could bear this heavy responsibility in a light hearted manner. He cannot shirk his responsibility by throwing his work upon his subordinates. His character and his capacity alone sustain the soundness of administration. This Council must hold both legally and morally the Diwan accountable to the people for the administration. Successful administration does not consist in beautifying towns, making the trunk roads grand, possessing attractive and costly state cars, inviting distinguished guests, electrification of towns and so forth, but it consists in rural uplift, improving the condition, economical as well as sanitary, of the hundreds and thousands of starving poor villagers scattered all over the State and making at least an attempt to have a contented rural population.

Mr. A. Narayana Menon.—Sir, I do not think that the rural people in the state will have many words of thanks to the Government for the Budget just presented to this Council. So far as my Constituency is concerned the people have every ground for the complaint that they have been left terribly in the cold. We were crying at the top of our voice for a few works of irrigation. The Government, I presume, were convinced of the justice of our demand at least with regard to one —the connection of the Eroor Thodu with the Ernakulam back water by a new wide deep canal. This would enable excess rain water in the Eroor and Punnurunni Punchas to find its way to the back water and would save thousands of acres of paddy fields from annual failure of crops. May be, such a canal may enable the conversion of some of our lands from single crop to double crop. Facilities for cheap transport of articles for and to the nearest commercial centre, Ernakulam, would result in immense benefit to the people and to the Government. We hoped that at least next year a beginning would be made in this useful and essential piece of work. But we are disappointed. The widening of the Chadipalam, raising it, and deepening of the Thodu on which it stands is another piece of work which the agriculturists on both sides of the Hill Palace Road have been demanding. But as yet there has been no response. One half of my Constituency consists of the islands of Nettur, Komanthuruthi, Kumpalam and Panangad. Of these the first three are separated from Thevara and Changanad by shallow rivers. Thevara and Changanad are fortunately connected with Ernakulam by the Thevara Bridge. By a recent order, the Government have accepted our prayer to connect Comanthuru-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

thi with Changanad by a Bridge. But unfortunately nothing is seen provided for, for this work, in the Budget under review. This is an important work that does not admit of postponement. Another work of equal, if not of superior importance is the linking of Komanthuruthi with Nettur by a bridge. If this is done, and if Kumpalam is linked with Nettur by another Bridge we shall be paving the way for the fast commercial advancement of all the above islands and also providing a congenial retreat for people in the congested towns of Ernakulam and Mattanchery, after their day's work is done. The completion of the Harbour and the extension of the Railway to the reclamation works are bound to make Ernakulam a busy commercial centre in the near future, and it is time that we take up the above works at once. I want the Government to provide the people of my constituency with at least their elementary needs. I regret that the clamour for roads in each of the above islands has fallen on deaf years. There have been references to Panchayats as to the desirability of this or that road, but as yet nothing has materialised itself. Lying between the two towns of Ernakulam and Tripunithura, it is indeed a pity that a major portion of the people of this Constituency has to trespass on the properties of private land owners for want of public roads; we are even thereatened with the introduction of a Theendal board in Kumpalam. In all these places there are Purampoks in plenty. A few acres have to be acquired in all to link the Purampokes and to prepare the ground for the construction of metalled roads. I would lay emphasis on metalling roads for I know that it is impossible to walk in these parts in the hot sun; the paths that we have there are so very sandy. Speaking of roads I have to bring to the notice of the House that a large number of landowners surrendered their lands free for the construction of a road between Vyttila and Maradu. On account of the non-compliance of a few absentee land-lords to surrender their lands free, the work of constructing the road which was once taken up by the Panchayat was stopped abruptly. The question of necessity was never adverted to. Whether there is free surrender or not, it is the duty of the Government to give the people at least elementary facilities of communication and I submit that none of the above works admit of any further delay. Facilities of communication are all the more important in the whole constituency to meet the needs for higher education. We have two high schools, one in Maradu, another in Thevara. Parents and guardians are undergoing considerable hardship in sending their young ones to schools in boats or through the pro-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

perties of private land owners. A bridge between Nettur and Kundannur and the construction of the Maradu Kundannur road now under the contemplation of the Government and the speedy execution of the works indicated above are only elementary public needs of the people. I find no provision for the Maradu Kundannur Road. May I suggest that the amount left unspent for the Kadavanthara road is used for this? The above will enable them to live like men. I am sorry, that, of all, the P. W. D. has been subjected to cuts, to balance the budget. People of Chelavanur, Kadavanthara and Punittura are in a miserable plight in the summer months, for want of good drinking water. I have known this difficulty from my personal experience. It is time that the authorities take up this all important question at once and give the thirsty the water that they badly require. Thevara and Changanad are in similar plights. This Government has been gracious enough to extend the pipe line, even to far off Chellanam. I do not grudge this help to the suffering people there. But I would only remind the Government of the needs of people nearer home. The Kaloor Night Soil Depot is an insult to all our sense of justice and fair play. It lies near two important cross-roads over one of which almost all the big officers and gentries of our state must have had opportunities to travel. Perhaps the quickness of their cars have not enabled them to understand what a disgraceful nuisance this depot is. In the interest of public health, if not of anything else, peremptory orders for the immediate removal of the depot from this spot has to be issued. The depot lies in the centre of a thickly populated village and it has near it a market, a school and a miniature bazaar. This depot has caused the fall of the productivity of cocoanut trees in the vicinity. So much for the bare public needs of my constituency. Let us now see whether the Government have done all that they can to alleviate the sufferings of the rural population in the State. We have had the appointment of a committee called the Antony Committee to submit a report on the ways and means of relieving the indebted agriculturists from their present predicaments. The report came. But no effective action was taken in pursuance of it. I do not know why. Is it because economic depression has disappeared? In the explanatory memorandum of the Finance Member we find the statement, 'Signs are not wanting that the great economic blizzard which ravaged the whole world has greatly disappeared and the hopes of speedy recovery are now bright'. I wish that this fond hope may be realised. But I have my own doubts. We are far away from the goal. The reports of the Superin-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

tendent of economic survey on Nayarambalam and Anthikad villages, place us in possession of some facts which deserve our earnest attention. There is not much disparity between village and village in this small state. So far as economic conditions go, we can take it that Mr. Sankara Menon's reports portray, more or less accurately, the pitiable plight of the rural population as a whole in the State. On rural indebtedness Mr. Menon says in the Nayarambalam report, "the landowning and cultivating families appropriate more than 90 per cent of the liabilities to themselves", "interest has fallen largely in arrears, owing to the depression and the debtors stand in constant dread of their being deprived of all their possessions by their creditors". On page 16 of the report he has given a statement of families graded according to net income and has shown that the general average net income of an individual is only Rs. 20/- a year and says, "The figures are eloquent of the general standard of living"! He gives due importance of the fact that an average cultivator possesses 3·5 acres (in Andikad it is only 2·8 acres) of land and that even those small holdings do not lie in *contiguous* plots. As they lie scattered, in little bits, no cultivator can, unaided by outside agencies, adopt methods of intensive cultivation. Mr. Menon has shown by facts and figures that landlords in Nayarambalam who have invested their money on lands do not now get anything more than 1 to 1½ per cent from cocoanut gardens and 2 per cent from paddy fields. Conditions are not better in Andikad. This meagre income is not sufficient to meet the bills of the creditor and the result is multiplication of rural indebtedness as days go on. The sad plight of tenant cultivators can be imagined when Mr. Menon says that they now get little or nothing from their holdings. The question is, how long are we to allow such a calamitous state of things to go on unchecked? Will the loans department of the proposed Land Mortgage Banks alone enable the people to stem over the difficulty? They may give temporary relief. Temporary suspension of the execution of decrees can only give time to put off the evil day. If we want to avoid the Government owning large acres of land to be purchased at revenue sales on account of default in payments by debtors and then to assign them to intending purchasers and thus travel in a vicious circle, suitable remedies have to be soon found, and put into action without delay. The conservative temperament of the average farmer, the difficulties of marketing due mainly to want of cheap communications, the abnormally dear conditions of labour when compared to fall of prices, even in rural parts, absence of facilities to get short time loans

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for purposes of cultivation at reasonable rates of interest and last but not least *the utter absence of any knowledge of improved methods* of cultivation that we see in the average village farmer, are some of the obstacles that we have to overcome if we want to improve the lot of the rural population. The construction of a high tariff wall, alone, will not solve the problem of rural indebtedness. We want larger and better output to meet the demands of the market. We lack it now. We should convince the farmer that there is the call for a greater output for agricultural products. He should be made to realise that he alone stands to benefit by a change and that better results can be had by well thought out changes in methods of cultivation. The advantages of forming 'farmers' clubs', should be impressed on him. Questions like the immense advantages of forming and earnestly working co-operative societies of agriculturists, with a view to command easy credit at cheaper rates of interest, to sell agricultural products to the consumer direct, to procure cheap artificial manure, have to be demonstrated to the farmer. These and similar problems were successfully tackled in the United States of America and also in Canada and the lot of the cultivator has in both these countries considerably improved. There they proceeded on the sound principle, that "the practical test of the value of the man is his fitness for his role in life". Work was begun there through 'country agents' or 'country representatives', who were sent out to work among the farmers. One of the admonitions given to these agents runs thus: "As a teacher he teaches by demonstrations rather than by books, by object lessons rather than by lectures. Not only does he see that his demonstrations demonstrate, but he capitalises all the teaching forces in the country in giving the results of the tests, or demonstrations the widest possible publicity. In carrying out his demonstrations *he works with individuals* but the benefit to the individuals worked with is to reach the community through his demonstrations and so benefit all". The extension work carried on by this agency evokes our admiration. Miss Helen Johnson Keys says thus, "These agents go into the communities and there on the farmers' acres and in the houses, clubs, granges, schools, churches, demonstrate the results of experiments which have been carried on in experimental stations, Colleges and the United States Department of Agriculture. This practical teaching, together with lectures, moveable schools-which travel through the country and last from a week to a month at certain centres-correspondence courses, exhibitions, fairs and the organisation of farmers' clubs for the study

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of agriculture and house keeping methods are, in brief, the machinery of Extension Work. The purpose is the development of local institutes and leadership". The farmers' clubs or "country farm bureaus" are formed (1) To encourage self-help through encouraging, developing, and exercising leadership in rural affairs of each community, (2) To reveal to all the people in the country the agricultural possibilities of the country and how they may be realised, (3) To furnish the means whereby the agricultural problems of the country and the problems of the farm house may be sympathetically studied and their solution attempted through a county programme of work, to secure the well being, prosperity and happiness of all rural people, (4) To co-ordinate the efforts of existing rural, agricultural forces, organised or unorganised, and to promote new lines of effort, (5) To bring to the agents representing the organisation (of extension work), the state agricultural college and the federal department of agriculture the counsel and advice of the best people of the country as to what ought to be done and how to do it, and (6) To furnish the necessary local machinery for easily and quickly supplying every community in the country with information of value to that community or to the country as a whole". It is high time for us to start on a programme of constructive work of rural reconstruction. As it is very few people know of the existence even of an agricultural department and fewer know of the nature of the works done by the department. Publications of articles on improvement agricultural operations in the Cochin Government Gazette or demonstration of improved methods of cultivation in a few solitary farms in out of the way places will not achieve the desired result. What we want is organisation. The co-operative department has, in concentrating all energies on the formation of purely credit societies or banks, proved itself to be a broken reed. It has to revise its programme of work. Organisation of cultivators' co-operative societies and teaching them how they can get rid of middle men are the work that the department should interest itself in, in future. The department of Public Health is capable of doing much to the well-being of the people. But, being a new one, the maxim, justice to be tempered with mercy, should be kept in view by the department in administrative matters, till people become accustomed to its activities. When we look minutely into the problem before us we realise the necessity of concerted action on the part of at least four departments, viz (1) Agriculture (2) Co-operation (3) Panchayat and (4) Public Health. The combination of the last two without co-ordination with the first two will land us no where. I would place all the above departments, which fortunately are to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have in future responsible non-official advice, under a board known as the Board of Development. This should be presided over by a sympathetic able statesman. This board should carry on joint consultation, and should work in a concerted manner through taluq boards composed of officials and non-officials, the former representing all the above departments. I suggest the taluq rather than the village as the unit for the formation of the boards, with a view to get as non-officials better class of men and women able to command confidence and respect at the hands of the public. A comprehensive programme of the work of reconstruction for each taluq should be chalked out by these boards, got approved by the Development Board and put into operation. Rural agricultural schools, which attach more importance to practical demonstrations in farms than to lectures in the schod class rooms have to be started. Farmers' clubs have to be formed in each village and they should be guided properly, by the representatives of the taluq boards. Since success has been achieved elsewhere for works on similar programmes, there is no reason why we should also not succeed. I shall conclude this part of my speech with the following memorable words of President Roosevelt: "Our civilisation rests at bottom on the wholesomeness, the attractiveness and the completeness as well as the prosperity of life in the country; upon the development of the country life rests ultimately our ability to feed and clothe the hungry nations, to supply the city with fresh blood, clean body and clean brains that can endure the terrific strain of modern life; we need the development of men in the open country who will be in the future as in the past the stay and the strength of the nation".

The Cochin State owes her prosperity and importance to her position as a maritime State. Our coastal regions are verily the back bone of the State. Life and property in the southern half of these regions have become extremely unsafe on account of rapid erosions of the sea. Unless this question is tackled by experts and immediate preventive steps are taken the state and the people stand to lose much. I commend this to the special attention of the Member for Engineering.

India as a whole is on the threshold of serious constitutional changes, and it is but proper that we also march with the times. The powers of this Council are very much limited: we cannot even ask a question on Sirkar Devaswoms, be it one concerning the relationship of jenmi and tenant, in spite of the fact that Devaswam tenants are in these days crushed by compulsion to pay very high rents fixed prior to the period of the depression days. The Harbour and Railway are equally tabooed subjects,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and we are thankful for the information supplied to us in the President's speech on the opening day of this session on this subject. We want the Government to take us also into their confidence and to give us the right to discuss them. It is a pity that the subject of European vagrants even cannot be handled by this Council. These limitations have to go and greater powers have to be conferred to the Council. The demand for enforcing the responsibility of the executive to the legislature can be satisfactorily solved in a model little State like ours. The inauguration of an executive council is long over due. We are fortunate in having got a statesman and financier of outstanding ability with an out and out democratic outlook of men and things as our Diwan at this juncture, when far reaching constitutional changes are taking place around us. We hope that the reforms announced in the speech referred to above are only the first of a series that are yet to follow. We hope that during the regime of Sir R. K. SHANMUGHAM, our illustrious DIWAN, Cochin will march fast on the road of constitutional progress and will be able to vie with any other state or province in India that are along with this State likely to become the units of the Federal India that we all desire for.

The House rose for lunch at one of the Clock and re-assembled at Two-fifteen of the Clock with the Deputy President in the Chair.

Deputy President.— Hon'ble Members of the House, before we resume the general discussion of the budget, allow me, please, to speak a few words. I thank you all for having elected me by such a large majority to this place. With your help and co-operation, I hope I will be able to discharge my duties to your satisfaction.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ.— സർ, ഒരു രാജ്യതന്ത്രപ്രവീണനൊ ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധനൊ അല്ലാതെ ഇദംപ്രഥമമായി ഈ നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ ഒരു അംഗമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഞാൻ ഇവിടെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആയവ്യയനിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സാമാന്യനിരൂപണത്തിന് ഒരുമ്പെടുന്നതു സാരമായ ഒരു സങ്കോചത്തോടുകൂടിയാണെന്ന് ആദ്യമേ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറിനെ രാജോചിതമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള "ഫ്യൂഡലതയും" "വാമനത്വവും" കണ്ണുള്ളവർക്കൊക്കെ കാണാവുന്നതാണ്. നിയമസഭയുടെ അഭിപ്രായത്തിനും അംഗീകാരത്തിനും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മഹിമയേറിയ ഗവർമ്മെണ്ടു് അവരുടെ ആയവ്യയനിർദ്ദേശങ്ങളെ സദയം സമർപ്പിച്ചിരിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന എന്ന കേൾക്കുമ്പോൾ ആക്ഷം ആഹ്ലാദവും അഭിമാനവും തോന്നാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ ബാഹ്യങ്ങളായ മോടികളേയും അച്ചടിയുടെ കമനീയതയേയും ഇത്രവളരെ സംഖ്യകളെക്കൊണ്ടു തിരുമറി ചെയ്തിട്ടും തുക വ്യത്യാസപ്പെടാതെ കഴിച്ചിട്ടുള്ള ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ പാടവത്തേയും അധികമാളം പ്രശംസിക്കുവാനല്ലാതെ അതിനുള്ളിൽ കടന്നു കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും ഒന്നു ചെയ്യുന്നതിനു ബഹുമാന്യന്മാരായ ഈ സഭയിലെ പൊതുജനപ്രതിനിധികൾക്ക് അർഹതയൊ അധികാരമൊ ഇല്ല എന്നറിയുമ്പോൾ ആ ആഹ്ലാദാഭിമാനങ്ങൾ മമ്മദേഭകങ്ങളായ ലജ്ജയും നിരാശയുമായി പരിണമിക്കുന്നു. വരവുകളെക്കുറിച്ചൊന്നും ശബ്ദിച്ചുപോകരുതെന്നു മാത്രമല്ല, ൻവ ലക്ഷത്തോളമുള്ള ചിലവുകളിൽ ർ൭ ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന സംഖ്യയെക്കുറിച്ചു മറിച്ചു വിചാരിക്കപോലും വയ്യെന്നുള്ള താക്കീതുകളോടുകൂടിയാണ് ആ ബഡ്ജറു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ ചുരുക്കി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള *(Printed in Italics)* ഇനങ്ങളെല്ലാം നിയമസഭയുടെ അധികാരസീമയ്ക്കു പുറത്തു കിടക്കുന്നവയാണ്. സർ, ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നിവൻ നില്ക്കാനുള്ള നാഡിബലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ആ ഇനങ്ങളെല്ലാം വലിയ അവശതയോടുകൂടി ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കട്ടെയോ? എന്നാൽ അവയെക്കുടി 'നിലയ്ക്കു നിറുത്താനുള്ള' ശ്രമം ചെയ്യാത്ത ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നിർദ്ദയത്വം നിസ്സീമം എന്നു പറയുവാനേ തോന്നുന്നുള്ളൂ.

സർ, എണ്ണൂറും ആയിരവും മാസവീതം പ്രതിഫലം പറ്റുന്ന പൊതുജനദാസന്മാരായ വലിയ യജമാനന്മാരുടെ ശമ്പളത്തുകകളെക്കുറിച്ചൊന്നും മിണ്ടിപ്പോകരുതെന്നും ചില്ലറക്കാരായ സാധു സിൽബന്ധികളുടെ ക്രുലിത്തോതുകളെക്കുറിച്ചെന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടാമെന്നും, അതിൽതന്നെയും ആ സാധുക്കളുടെ ശമ്പളത്തിൽ വേണ്ടത്തക്ക കുറവു ചെയ്യാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിനല്ലാതെ ആ നിരാലംബർക്ക് ഒരു പൈപോലും കൂട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനുപോലും അധികാരമില്ലെന്നും പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്കു നിരുപദ്രവികളെങ്കിലും മർദ്ദിതരായ ആ നിർദ്ദോഷികളെ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വീണ്ടും മർദ്ദിപ്പിക്കണമെന്നായിരിക്കുമോ അധികൃതന്മാരുടെ അഭിലാഷമെന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. സർ, അതിനു ഞങ്ങൾ ഏതായാലും തയ്യാറില്ലതന്നെ. നേരെമറിച്ച് അറുപതുകാരും എൺപതുകാരുംകൂടി അറുനൂറുകാരും എണ്ണൂറുകാരുമാകട്ടെ എന്നാണു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്. കാരണം, ഇത്രവരെ കണ്ടിടത്തോളം ഉപകാരമില്ലായ്മ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ഒപ്പവും, ഉപദ്രവമില്ലായ്മ ഇക്കൂട്ടരുടെ കുറവും ആകുന്നു.

സർ, ഞാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! ഈ തൊടാൻ വയ്യാത്ത സാധനം, ഈ പറയാൻ വയ്യാത്ത സംഗതി എന്തിനായിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുമ്പാകെ ഇത്ര ദയവോടും ഔദാര്യത്തോടുംകൂടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്? "ഈ കണക്കുകേൾക്കൽ"കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കോ രാജ്യത്തിനോ എന്തു ഗുണമാണുണ്ടാകുന്നത്? ഇതിനുവേണ്ടിയാണോ ഈ നിയമസഭാപ്രസ്ഥാനവും, പൊതുജനപ്രാതിനിദ്ധ്യവും അതു സംബന്ധിച്ചു് വച്ചിച്ച ചിലവുകളും? ഞങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന അവരുടെ 'മെമ്പർമാർ' മനസ്സുവെച്ചാൽ എന്തും സാധിക്കുമെന്നു്. ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ മടങ്ങിയെത്തുന്ന പ്രതിനിധികളുടെ വിശ്വാസയോഗ്യതയെപ്പോലും അവർ സംശയിക്കുന്നു. അധികവും ഞങ്ങൾക്കു പറയാൻ അവകാശമില്ല. അവകാശമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കേണ്ട ഭാരവുമില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്കു കേവലം വിനോദപരമായിട്ടുള്ള—ഗവമ്മെണ്ടുഭാഗക്കാരായ മഹാന്മാർക്കു വിനോദപരവും, ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കു ലജ്ജാവഹവുമായിട്ടുള്ള—ഈ രംഗം വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുന്നതായിരിക്കും ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു് ആദായകരവും ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യപ്രദവും.

സർ, വരുംകൊല്ലത്തിൽ ഒരു കോടിയോളം—പ്രയത്നത്തിനടുത്തു കിട്ടാത്ത മുറിപ്പട്ടിണിക്കാരായ നാട്ടുകാരോടു വടിവെച്ചു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു കോടിയോളം—വ്യയംചെയ്യാൻ ഉറച്ചിട്ടുള്ള ഗവമ്മെണ്ടു് അതിൽനിന്നു പറയത്തക്ക ഒരംശംപോലും പൊതുജനങ്ങളുടെ സാമാന്യമായ സമുല്ലാഷത്തിന്നായോ, കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായോ, വ്യവസായങ്ങളുടെ വർദ്ധനയ്ക്കായോ നീക്കിവയ്ക്കുവാൻ മുതിർന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയാണു് ഈ ബഡ്ജറിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു വിശേഷം. ചില കോവിലകങ്ങൾക്കു മുഖപ്പണ്ടാക്കുവാനോ, ചില കെട്ടിടങ്ങളെ മാളികയാക്കുവാനോ, അവിടവിടെ ചായംതേച്ചു മോടിപിടിപ്പിക്കുവാനോ, വർദ്ധിച്ച തോതിലുള്ള ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും സിൽബന്ധികളേയും തീറ്റിപ്പോറ്റുവാനോ അല്ലാതെ പൊതുജനക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് എന്തു ചെയ്യാനാണു്, സർ, ഗവമ്മെണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതായി ഈ കണക്കിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഒരു പന്ത്രണ്ടര ശതമാനത്തിന്റെ നികുതിയിളവു് ഇക്കൊല്ലത്തെപ്പോലെ വരുംകൊല്ലത്തിലും അനുവദിക്കുന്നതിന്നു ദയാപുരസ്സരം കരുതുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയൊഴിച്ചു് ഈ ബഡ്ജറിൽ ഞങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന യാതൊന്നുമില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഒ ലക്ഷത്തിന്റെ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നതും വീതപ്രകാരം വിതരണം ചെയ്യുവരുമ്പോൾ ആളൊന്നുക്കു് അഞ്ചണയുടെ ലാഭമില്ലാത്തതുമായ ഈ ഔദാര്യം ജനങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ അധികം ഗവമ്മെണ്ടിനെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനാണു പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നതു്. സാമ്പത്തികാധഃപതനം നിമിത്തം കഷ്ടപ്പാടിന്റെ അടിത്തട്ടിലെത്തിയിരിക്കുന്നവരെങ്കിലും സാധുകഷ്ടന്മാർക്കു ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന— അതവരുടെ കയ്യിലോളമെത്തുമെങ്കിൽ—ഈ സൌജന്യം അവർക്കു് ഒരിക്കലും ഗണ്യമായ ഒരു പുണ്യമായിരിക്കാൻ വഴി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യില്ല. നേരെമറിച്ച് ആ അഞ്ചുലക്ഷം ക്രൂടി കിട്ടുന്നതായാൽ ഗവമ്മെണ്ടിന് ഇനിയും "എനിക്ക ശമ്പളം പോരെ"ന്ന മുറവിളി ക്കൂട്ടുന്ന ഏതെങ്കിലും വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക കൊടുക്കുവാനോ, വല്ല കോവിലകം പണിക്കോ, അതിഥിസൽക്കാരത്തിനോ, മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ, കോളേജിലെ പയ്യകളിസ്ഥലം നികത്തുന്നതിനോ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന സർ, ഈ നികുതിയിളവിനെ ഞങ്ങൾ അത്ര വലിയ ഒരു വരമായി വരിക്കുന്നില്ലാ എന്ന്.

സർ! കൊല്ലംതോറും ഇങ്ങിനെ നികുതി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു ഈ ഗവമ്മെണ്ടിനെപ്പോലും പ്രേരിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഭയങ്കരമായ എന്തു കാരണത്താലാണ് കൃഷികൾക്ക ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതെന്നു ഇന്നുവരെ ഗവമ്മെണ്ടു അന്വേഷിക്കുകയോ ആവക കാരണങ്ങളുടെ ഉന്മൂലനത്തിനു ഉതകുന്ന പോംവഴികളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയോ ഈ നികുതിയിളവു നിമിത്തം രണ്ടുകൊല്ലത്തിലുംക്രൂടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഫ്ര ലക്ഷത്തെ തന്നിവാരണാർത്ഥം വിനിയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പന്ത്രണ്ടര ശതമാനം നികുതി വിട്ടുകൊടുത്തു മാത്രം കൃതകൃത്യരാകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമല്ല. ആ സംഖ്യ ഏതെങ്കിലും ഒരു താലൂക്കിലെയെങ്കിലും കൃഷിരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ട ജലസേചനത്തിനോ മറെറാ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദിക്കുകാരിൽനിന്നെങ്കിലും 'കൃഷി നശിച്ചു' എന്നുള്ള ദയനീയരോദനത്തിനു ശാശ്വതമായ ശമനമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ രാജ്യക്കാരെല്ലാംതന്നെ, സർ, കൃഷീവലന്മാരാണ്. ഞാനൊന്നു ചോദിക്കുന്നു. ആ കൃഷിക്കുവേണ്ടി ഏതൽക്കാലപര്യന്തം ഗവമ്മെണ്ടു എന്താണു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു? ചിറയൂർ താലൂക്കിൽ വ്യവസായശീലന്മാരായ ചില ഉദാരമതികളുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജലസേചനപദ്ധതിയെ പിന്നീടു ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നേറെറടുത്തു കുറേക്രൂടി വിസ്തൃതമാക്കിയതോടുക്രൂടി അതിൽനിന്നുള്ള പരാതിക്കും വ്യാപ്തി ക്രൂട്ടിയതല്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായി ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്ന് ഏവിടെയെങ്കിലും കൃഷിക്കു വേണ്ട ജലസേചനസൌകര്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വളരെ കൊല്ലമായി നിലനിന്നുപോരുന്ന കൃഷിവകുപ്പുകാരെ ശമ്പളക്കാരെ തീറാനും പണം അനാവശ്യമായി നശിപ്പിക്കാനുമല്ലാതെ അതിൽനിന്നു നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്ക് ഒരണയുടെ ഉപകാരം പോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ബഹുമാന്യനായ കൃഷിസൂപ്രണ്ടിന്റെ പേരിലുള്ള അതൃപ്തികൊണ്ടല്ല, പൊതുജനങ്ങളോടുള്ള അതിപ്രീതികൊണ്ടു മാത്രം ആ വകുപ്പ് എന്റെ വിമർശനത്തിനു വിഷയീഭവിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നുകിൽ ഈ നാട്ടിലേക്കു പററാത്തതോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നാട്ടുകാർക്കു താങ്ങാൻ ആവാത്തതോ അതുമല്ലെങ്കിൽ പരമാബദ്ധമായതോ അല്ലാത്ത കൃഷിതത്വങ്ങൾ ഒന്നും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്നകത്തില്ലെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവവും വിശ്വാസവും. ഒരനുഭവം പറയാമെങ്കിൽ എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്റെ കോൾനിലത്തിൽ ഒരുകൊല്ലം അതികലശലായി നേരിട്ട പുഴക്കേടിനുള്ള പരിഹാരത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ അന്നത്തെ കൃഷിവിദഗ്ദ്ധനായ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞതു് ആ നിലം മുഴുവനും ഉണങ്ങിയ പൊടിവയ്ക്കോലിട്ടു മൂടി നല്ല വെയിലുള്ളപ്പോൾ തീ കൊടുക്കാനാണ്. എന്നാൽ പുഴുക്കൾ മുഴുവനും ചാകുമത്രെ. സർ, അതോടുകൂടി നെല്ലും മുഴുവനും കരിഞ്ഞുപോകയില്ലേ എന്നുള്ള എന്റെ സംശയത്തിനു് ഇക്കൊല്ലത്തെ നെല്ലുപോയാലും വരുംകൊല്ലത്തിൽ പുഴുക്കൾ വരില്ലെന്നാണു് ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സമാധാനം പറഞ്ഞതു്. വരുംകൊല്ലം വരില്ലെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും, ഇക്കൊല്ലത്തെ നെല്ലു പോയി എന്നുള്ളതു് എന്റെ അനുഭവവും. ഈ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നാണു് ഇപ്പോൾ രണ്ടു 'മാക്കറിംഗ്' ആഫീസർമാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കൂടുതൽ ശമ്പളം കിട്ടാറായ ആ ഭാഗ്യവാന്മാർ വിജയിക്കട്ടെ. അവരുടെ പ്രവൃത്തി എന്താണെന്നു, അവർക്കും ഗവൺമെണ്ടിനും നല്ല വിവരമായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആ മാക്കറിംഗ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇപ്പോൾ തങ്ങൾ "മാക്കറബിൾ കമ്മോഡിറ്റീസ്" ആണോ എന്നന്വേഷിച്ചുംകൊണ്ടു നടക്കുകയായിരിക്കണം.

സർ, ഈ ബഡ്ജറു് നോക്കിയാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും ചെയ്യുന്നതിന്നില്ലെന്നും ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും സുരക്ഷിതങ്ങളും സുഭിക്ഷങ്ങളും ആണെന്നും ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. കൊച്ചിയുടെ സ്ഥിതി അസൂയാജനകമാണെന്നു് അന്യന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകത്തക്ക പല സംഗതികളും ഇവിടെ ഇല്ലായ്കയുമില്ല. സംസ്ഥാനത്തെ മുതലെടുപ്പു് 50 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 50 ലക്ഷത്തിൽനിന്നു് 200 ലക്ഷത്തോളം വളർച്ചിട്ടുണ്ടു്. എറണാകുളത്തു നിന്നു തീവണ്ടിയിൽ കയറിയാൽ മതിരാശിയിൽ ചെന്നിറങ്ങത്തക്ക വിധം "മതിരാശി—എറണാകുളം" ബ്രോഡ് വേ ലയിൻ; ദൂരത്തുള്ള കൊളമ്പുകാരുംകൂടി യൂറോപ്പിലേക്കും അമേരിക്കയിലേക്കും പോകുന്നതിനു കൊച്ചിയിൽ വന്നു് "മലബാർ ഹോട്ട"ലിൽ താമസിച്ചു കൊച്ചിക്കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യത്തക്കവിധം വിപുലവും വിശ്രുതവുമായ "കൊച്ചിൻ ഹാർബാർ;" ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് ഉന്നതസ്ഥാനലബ്ധികർഹരായി ആയിരക്കണക്കിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ; തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെങ്ങുമില്ലാത്തവിധം ചന്തംകൂടിയ പന്തുകളിസ്ഥലങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ഒന്നാം ഗ്രേയ്ഡ് കോളേജും, അതിൽ പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ ഉള്ളതിലധികം പ്രൊഫസർമാരും; കൊഴുത്ത ശമ്പളംപറ്റി മുഴുത്ത ബത്തയും വാങ്ങി തടിച്ചിയങ്ങുന്ന വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ; 60 ജനപ്രതിനിധികളടക്കം ഒര് അംഗങ്ങളുള്ള പ്രജാസഭ; ഫഫ ദിവസത്തെ ബഡ്ജറു് സമ്മേളനം; ഹാ! കൊച്ചിയുടെ കഥ പ്രശംസാർഹവും അഭിലഷണീയവും അഭിമാനകരവും തന്നെ! സർ, എന്നാൽ, അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൂരത്തുനിന്നുള്ള ഒരു വ്യാമോഹം മാത്രമാണു്. കൂടെക്കിടക്കുന്നവനേ രാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പനിയുടെ മൂടറിയാവൂ. മുതലെടുപ്പിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വർദ്ധനവിന്റെ അനുസരിച്ചോ അനുക്രമത്തിലോ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യവും സുഖസംതൃപ്തികളും വർദ്ധിക്കുകയല്ല, നേരെമറിച്ച് അവരുടെ ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടതയും ഒന്നിന്റെ മുന്നുവീതം വളരുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മുപ്പതു ലക്ഷത്തിന്റെ കാലത്തുഞങ്ങൾ ദിവസംതോറും മൂന്നു നേരംവീതം വയറുനിറച്ച് ഊണുകഴിച്ചിരുന്നു. രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പു മൂന്നിരട്ടി കൂടിയപ്പോൾ രാജ്യക്കാരുടെ ഊണു മൂന്നു ദിവസത്തിൽ ഒന്നുവീതമായി! ബ്രോഡ് ഗേജും ഹാർബറുംകൂടി കൊച്ചിയെ വെള്ളത്തിലാക്കുകയും കരയ്ക്കിട്ടു വലിക്കുകയും മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. വണ്ടിയിൽനിന്നു വീഴാതെ നിലത്തിറങ്ങുന്നതിന് ഒരു വഴി കാട്ടിത്തരണേ എന്നറിയിക്കുവാൻകൂടി തീവണ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ജനങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല. കപ്പൽവരവിൽനിന്ന് ആകെയുള്ള വരവിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കൊച്ചിക്കാക്കധികം കിട്ടുന്നതു കല്ലുരിയുടെ പുകമാത്രമാണ്. ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനനുരൂപമായ നിലയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യബോധമോ ധൈര്യമോ ജനങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിലും "പഠിച്ചവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ" പരിഭ്രാജനകമായ ഒരു പ്രമേയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കായി കണ്ടെടുക്കുന്നിടത്തൊക്കെ മുട്ടിക്കൊണ്ട് അസംതൃപ്തിയുടേയും നൈരാശ്യത്തിന്റേയും നെല്ലിപ്പടിമേൽ തടഞ്ഞു വീണുകിടക്കുന്ന ബി. ഏ. ക്കാരുടെ കാമേഷുമാരി കൊച്ചിയുടെ ഭാവിസമാധാനത്തെ സന്നിഗ്ദ്ധമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു. സർ, ബി. ഏ. പാസ്സായശേഷം, പെറ്റമ്മയുടെ പണ്ടങ്ങളും വീട്ടിലെ വസ്തുക്കളും വിറ്റു ഉദരപൂരണത്തിനു വഴികാണാതെ, ജീവസന്ധാരണത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വഴിമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു വെയിലും മഴയുംകൊണ്ട് വരുന്ന വണ്ടിയ്ക്കു കൈ കാട്ടുന്ന കാൺസ്റ്റബിളാകുന്നതിനുപോലും ബി. ഏ. ക്കാർ കൊട്ടക്കണക്കായി എത്തുന്നു. അതും അവക്കു കിട്ടുന്നതുമില്ല. സർ, കൊച്ചി ഉയർന്നിട്ടില്ല, കൊച്ചിയിൽ സുഭിക്ഷം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല, കൊച്ചിക്കാർ സംതൃപ്തരല്ല. കൊച്ചി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ മുപ്പതുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ നാട്ടുമ്പുറങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മൂന്നിരട്ടി ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ആണ്ടുപോകുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കയറുംതോറും അവരുടെ നിരുത്തരവാദിത്വവും കുതിരകയറ്റവും കൂടിവരുന്നു. ബഹുമാന്യന്മാരായ ഗവർമ്മെണ്ടു മെമ്പർമാരിൽ പലരും ആ ആക്ഷേപത്തെ അർഹിക്കുന്നവരാണെന്നുള്ളതാണ് മമ്മുദ്ദേകമായിട്ടുള്ളത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ നിയമനിർമ്മാണസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാരിൽ ചിലർ ചെയ്തിട്ടുള്ള, മനഃപൂർവ്വമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള, തങ്ങളുടെ വാലുതാങ്ങികൾ മാത്രമേ സഭയ്ക്കകത്തു കടക്കാവൂ എന്ന അക്രമവും അതിനീചവുമായ മോശവിചാരത്തോടുകൂടി രാപ്പകൽ ഭേദംകൂടാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിക്രിയകൾ വിസ്മയാവഹങ്ങളാകുന്നു. ഒരു ഗൃദ്ധശക്തിയുടെ പ്രവൃത്തിയും പ്രവേശവും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എവിടേയുമുണ്ടായിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പു യുദ്ധത്തിൽ ഒളിയമ്പുകളും വെടിയുണ്ടകളും ഏറ്റു ദേഹമെല്ലാം വ്രണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എനിക്ക് അക്കാര്യം അനുഭവവേദ്യമാണ്.

ഗവമ്മെണ്ടും അതുപോലുള്ള ഒരു നിരുത്തരവാദിത്വമാണ് "ബഹുമാനപ്പെട്ട" ഈ സഭയോടും കാണിക്കുന്നത്. ഇതാ ഇന്നലെയാണ് ട്രാംവേക്കാരൻ ഒരു എൺപത്തീരായിരം ക. വരുംകൊല്ലത്തെ "വഴിച്ചിലവിനു" വേണമെന്നുള്ള ഒരു ക്രൂതൽ ധനാഭ്യർത്ഥനയും (Supplementary Grant) കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടത്. തട്ടിനിരത്തി തുലച്ചുകളയേണ്ട ട്രാംവേയ്ക്കു റെയിൽമാറ്റത്തിനാണ് ഈ സംഖ്യ. റെയിൽമാറ്റണമെന്നും സംഖ്യ വേണമെന്നും, പഴയ ചെരുത്തുരുത്തി തീവണ്ടി ആപ്പീസു പരിസരങ്ങളിൽ, ആറാട്ടുപുഴ പൂരപ്പാടത്തു് ആനകൾ എന്നപോലെ, പഴയ തീവണ്ടിയും അവശിഷ്ടങ്ങളും പെട്ടിവണ്ടികളും കിടക്കുന്നതിൽനിന്ന് ആവശ്യംപോലെ വാങ്ങാമെന്നും, വളരെ മുമ്പുതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും അതു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കാഞ്ഞതിൽ മനഃപൂർവ്വമുണ്ടെന്നുകൂടി ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. ക്രൂതൽ ധനാഭ്യർത്ഥനകളുടെ കാര്യത്തിൽ സംഖ്യയെക്കുറിച്ചല്ലാതെ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു് ആക്ഷേപിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ള പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ഇന്നത്തെ "റൂളിംഗ്" എന്റെ സംശയത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതേയുള്ളൂ. ആ ചിലവുകൂടി ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ ട്രാംവേയെക്കുറിച്ചുള്ള ബലമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതിനു പുറമെ ബഡ്ജറ്റുതന്നെ ഒരു "ഡെഫിസിറ്റ് ബഡ്ജറു"മാകുമായിരുന്നു. ഇതുയും വമ്പിച്ച ഒരു സംഖ്യ, ഇത്തരം പ്രത്യേകമായ ഒരു സംഗതിക്കുവേണ്ടി 'ഒരു സപ്ലിമെണ്ടറി ഗ്രാൻറാ'യി ഹാജരാക്കുവാൻ ഈ ഗവമ്മെണ്ടല്ലാതെ ധൈര്യപ്പെടുമെന്നും ഈ സഭയല്ലാതെ സമ്മതിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. സർ, ഞങ്ങളുടെ ഔർബല്യത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു അതു്. അതു പോരെങ്കിൽ ഇതാ "ഹജൂരാപ്പീസു പരിഷ്കാരം" എന്ന ഒരു പുതിയ കിത്താബ്ബ് കൂടി ഇന്നലെ പോകാൻകാലത്തു് ഞങ്ങളുടെ മുഖത്തിട്ടിരിക്കുന്നു. സർ, നിയമസഭാസമ്മേളനം ഇതുയും ആസന്നമായിരുന്നസ്ഥിതിക്കു രാജ്യഭരണക്രമത്തെ കണ്ടമാനം സ്പർശിക്കുന്ന ഈ പരിഷ്കാരം, പുതിയ സിക്രട്ടറിമാരേയും സൂപ്രണ്ടുമാരേയും നിയമിച്ചുകൊണ്ടും, 'ചാടിക്കയറുന്ന കുരങ്ങിനു് ഒരേണി' എന്നപോലെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു കൂടുതൽ അധികാരം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പരിഷ്കാരപദ്ധതി, ഞങ്ങളോടൊന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള സ്നേഹമോ ആശ്രിതവാത്സല്യമെങ്കിലുമോ ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടായില്ല. "കുരുക്കുന്നു് ആമയെക്കിട്ടിയതുപോലെ" ഇന്നലെമാത്രം കയ്യിൽ കിട്ടിയ ആ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു് ഇന്നു ഞങ്ങൾ എന്തു പറയാനാണു്? അഥവാ ഞങ്ങളെന്തിനു പറയണം? ആർ ആവശ്യപ്പെട്ടു?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇതുപോലെതന്നെയാണു്, സർ, ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ എല്ലാ സംഗതികളും വകുപ്പുകളും, പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നടന്നവരുന്നതു്. സ്ഥിരമായ ഒരു നയമോ, അനുസ്യൂതമായ ഒരു ആദർശമോ പൊതുജനക്ഷേമത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ ഒരു ഔത്സുക്യമോ ഗവമ്മെണ്ടിന്നില്ല. തൽക്കാലാവശ്യത്തിന്നും ആത്മരക്ഷക്കും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞും ചെയ്തും സഭുക്കളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടുകയാണു പണ്ടത്തെയും പതിവു്. സർ, ഒരുദാഹരണം പറയാം. കൊച്ചി രാജ്യത്തിലേ നെൽകൃഷിയിൽ വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന കോൾകൃഷിക്കു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അനേക കാലമായി അതിപരുഷമായി പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രോദനം സർ, വി ജയരാഘവാചാരി ദിവാൻജിയായിരുന്ന കാലത്തു് "ഒരു കോൾകമ്മിറ്റി"യെ ജനിപ്പിച്ചു. അവർ തെളിവെടുത്തും, അന്വേഷണം നടത്തിയും കോളിന്റെ രക്ഷക്കുള്ള മുന്നുമാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർദ്ദേശിച്ചും അവയുടെ അത്യാവശ്യത്തെ പ്രസ്താവിച്ചും ഒരു റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിച്ചു. നല്ല ദംഗിയുള്ള നീലച്ചട്ടവെച്ചു് ഗവമ്മെണ്ടു് അതു് ഒരു ബ്ലൂബുക്കായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കലാശിച്ചു. കോൾക്കാരുടെ സന്തോഷവും തീർന്നു, ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഭാരവും അവസാനിച്ചു. ആ പുസ്തകങ്ങളെങ്കിലും കുറെ വാങ്ങി കോൾനിലങ്ങളിൽ കൊണ്ടിട്ടു കൃഷിരക്ഷ ചെയ്തുകളയാമെന്നു വെച്ചാൽ ഇപ്പോൾ ആ പുസ്തകങ്ങളുമില്ല. ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഗവമ്മെണ്ടോ ജനങ്ങളുടെ ഗവമ്മെണ്ടോ അല്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ രോദനങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഹൃദയകവാടങ്ങളെ—ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഒരു ഹൃദയമുണ്ടെങ്കിൽ—ഉന്തിത്തുറക്കുന്നതിന്നു ശക്തങ്ങളല്ലെന്നുമാണു ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളെക്കൊണ്ടു ഗവമ്മെണ്ടു് അവരുടെ ചില പ്രത്യേകങ്ങളായ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പൊക്കാക്ക കളിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ 'അഹോ കഷ്ടം' എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും എന്റെ ബഹുമാന്യനായ നെല്ലായി മെമ്പർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനർഘവും അതിധീരവും അവസരോചിതവുമായ ഗംഭീരപ്രസംഗത്തിൽ, ഈ സഭയുടെ ഒരു ഭാഗത്തെ മുഴുവനും കോൾമയിർകൊള്ളിക്കയും മറുഭാഗത്തിന്റെ മുഖത്തടിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അനന്യകരണീയമായ ആ പ്രഥമപ്രസംഗത്തിൽത്തന്നെ, വേണ്ടപോലെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പഞ്ചായത്തിനെ ഒരിക്കൽ കൃഷിക്കാരന്റെ കയ്യാലയിലേക്കും, പിന്നീടു ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ കച്ചേരിയിലേക്കും, അചിരേണ ഒരു വകുപ്പ് ഡയക്ടരുടെ ബങ്കളാവിലേക്കും, ഇതാ ഇപ്പോൾ സാനിട്ടറി മേസ്തിരിമാരുടെ ഹസ്തങ്ങളിലേക്കും തള്ളിവിട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ ഹെൽത്തു ഡയറക്ടരുടെ ശമ്പളക്കയറ്റത്തിന്നല്ലാതെ പഞ്ചായത്തിന്റെ സംപൂജ്യതക്കോ ജനങ്ങളുടെ നന്മക്കോ ഈ ഏർപ്പാടുകൊണ്ടു് ഒരു ഫ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലവുമില്ല. ചരിത്രപ്രഖ്യാതനായ "മുഹമ്മദ് ബീൻതോഗ്ലാക്കി"ന്റെ ത ലസ്ഥാനമാറ്റക്കഥപോലെ ഇന്ന് അങ്ങോട്ടും നാളെ ഇങ്ങോട്ടും, മറ റന്നാൾ വീണ്ടും അങ്ങോട്ടും എന്ന മട്ടിൽ വകുപ്പുകളേയും സ്ഥാപനങ്ങ ളേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും മാറ്റിയും മറിച്ചും വിളയാട്ടുന്നതു കണ്ടാ ൽ ഈ രാജ്യത്തു "കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലാ"തായിപ്പോയി എന്നു തോന്നും.

സർ, ഓരോ വകുപ്പുകളുടെ പ്രത്യേകങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെക്കു റിച്ചു ക്ലേശകരമായ ഒരു നിരൂപണത്തിനു ഞാനിപ്പോൾ ഒരുമ്പെടുന്നി ല്ല. അതിനുള്ള സമയവുമില്ല, സൌകര്യവുമില്ല. ആ കൃത്യം അതാതു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ചടങ്ങനുസരിച്ചുള്ള ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ വരുന്ന സമയം ഒത്തവണ്ണം ഒരു കയ്യു നോക്കാമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ സകല ജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ സഹായമായിത്തീരുന്ന തിനു വേണ്ടിയുള്ള പരസ്പര സഹായസംഘങ്ങൾപോലും ദുർബാധി തരായ നാട്ടുകാരെ സഹായിക്കുന്നതിനല്ലാ, കൂടുതൽ കടക്കാരും ബ ന്ധിതരുമാക്കുന്നതിനാണു പയ്യാപ്പമായിട്ടുള്ളതു്. കേവലം ഹുണ്ടിക ക്കാരേപ്പോലെ, എന്നാൽ അവർക്കുള്ളതിനേക്കാളും കഠിനങ്ങളായ നി യമനിബന്ധനകളോടുകൂടി, പലിശയും പിഴയുംകൂടിയാൽ ഹുണ്ടികക്കാർ ഭേദമാണെന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിലും, പണം പലിശക്കു കൊടുക്കലു് മാത്രമാണു് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശമെന്നായിരിക്കുമോ ഗ വമ്മെണ്ടിന്റെ ധാരണ. അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും ഇതുയും കാലമാ യിട്ടും ചെയ്തിട്ടുമില്ല, ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു കേട്ടിട്ടു മില്ല.

സർ, ഇപ്രകാരം ആപാദമസ്തകം അനാവശ്യവ്യയംകൊണ്ടും അ ധികച്ചിലവുകൊണ്ടും നിറഞ്ഞതും അറിയാൻ വയ്യാത്തതു്, ആലോചി ക്കാൻ വയ്യാത്തതു്, പറയാൻ വയ്യാത്തതു്, തൊടാൻ വയ്യാത്തതു് ഇ ങ്ങിനെയുള്ള ഇനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബിഡവും ആയ ഈദൃശമായ ഒരു ബഡ്ജറിനെ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനും അംഗീകരണത്തിനും സമ ർപ്പിക്കുന്നതു നിരർത്ഥകവും,. . . . . .

Mr. Shabdai S. Koder.—Sir, I feel disappointed with the Budget as no provision is made even for the coming year for any of the crying needs of Mattanchery. 39,645 people of the State are huddled together in a small town with none of the modern conveniences that a growing town needs. Hon'ble Members from Mattanchery have brought to the attention of the Government in the last three Councils the various requirements of the town and it is regrettable, Sir, that the Government have taken no action. It was only ten years back that the Government thought of providing Mattanchery with an up-to-date male hospital and it is a great pity that even after a lapse of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ten years, the Government have not yet given us one. I cannot understand the cause for this long delay. The inconveniences the people, especially the poor, of Mattanchery are put to for want of an up-to-date male hospital have been discussed on the floor of this House more times than one. I, therefore, do not see the necessity of enumerating them here again today. I respectfully urge the Government to start the work immediately and complete the hospital by the end of next year. It would have certainly gone to the credit of the Government if they had shown their sympathy at least with the dumb creatures of Mattanchery. In every important town in the State there is a Government Veterinary Hospital and Mattancheri alone with its enormous cattle has none.

The need for a Government High School in Mattancheri for both sexes has been brought to the notice of the Government in the last Council by the Hon'ble Member for Mattanchery North. The two Government aided High Schools in Mattancheri at present do not meet with our educational requirements as one School as far away from the town and the other shamelessly excludes one class of the citizens of the State. The present state of the Mattancheri Lower Secondary Girls School is in a deplorable condition. The school itself is housed in three separate buildings and I understand the Headmistress is on the look out for a fourth one. I do not think such state of affairs exists anywhere else in the State.

Lastly, I think, Sir, I will be failing in my duty to the small community that has sent me here if I do not voice their grievances. The Jewish community of Cochin have been completely neglected by the Government in matters of appointment in the State service. We have been in Cochin for 1865 years and barring a Jewess in the medical department, there is not a single Jew in the State Service drawing a salary of Rs. 30 per month. Thanks to the neglect of the Government, the few of the professional men among us had to leave Cochin to earn their livelihood. In 1109 and 1110 not a single Jew was taken in the State service, though there were many qualified applicants including Graduates. I feel sorry to remark, Sir, that even the petty post of a peon was refused to the less unfortunate of my community. In this respect our State has a parallel to-day in Nazi Germany with this difference. In Germany, Herr Hitler is expelling all Jews in public service whereas in Cochin State today we are rigorously kept out of public service. The last Census Report shows that the small Jewish community of Cochin is slowly but surely dying out. I, therefore, respectfully appeal to.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Heads of Departments to do mere justice to the claims of the community whom I am proud to represent here.

Mr. A. Eachara Menon.—Mr. President, Sir, I am sorry I cannot congratulate the Government for presenting this budget, a prototype of its foregoers. It is true the Government have laboured hard to make it a surplus Budget. The feeling after going through it is that the Government think that they would lose their cast if it were a deficit one. In their exertions to make it a surplus one, they have entirely forgotten the times they were living in. The prices of commodities have gone down. There is depression in all directions. Therefore it is the duty of the Government to assist the ryots to get the value of their commodities by providing them with easy means of communication and to make it possible to combat with the draughts owing to fickleness of the seasons by embarking on irrigation projects. They were wanting in imagination and they have grudged to allot the necessary amount under the Public Works which at one time held a race with Education. They have found a great decrease in the sale of the general stamp papers and in the number of documents registered and they have also seen the increase in the sale of judicial stamps. These go to prove conclusively that the people have become so indigent and helpless, that the little property they had, has been taken away from them through the courts and not as in normal times through the Registration Office. If the Government had budgetted for some remunerative work—works of irrigation which would be of great help to the agriculturists and to the Government—works found necessary from the time of Mr. Bhore, now Sir Bhore, works surveyed and estimated, works such as to name only a few, the northern channel to the Moolattura anicut, the irrigation works in Nemmara in Chittur Taluk and the diversion of the Chalakudi river to the kole lands in Trichur and works of Industry such as the making of stamps and stamp papers, they would have received a very much higher rate of interest than they now get for their money invested in banks and the agriculturists would have been partially able to cope with the depression and many an unemployed would have had work. Instead of that, they remain quite contended with simply performing a jugglery with figures. Now that I referred to the investment in banks may I be allowed to draw your attention, Sir, to the slight chronological error into which the Diwan had fallen, in the assumption that the amount of the loan was used for the Railway, since almost all the work with regard to the Railways had been over by the time the loan was announced. They are very ardent to provide for the amenities in big towns while they are deaf to the needs of the smaller ones.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

When the Chittur Municipality prayed for light and drinking water to a portion of it they said they had no funds, of course, not without assigning some silly reasons therefor.

The step-motherly attitude, born of their canine attentions to allopathy, towards the Ayurvedic Hospital from its very inception has been assiduously maintained. They have a few officers appointed, without providing enough space for them to freely move about and no materials to work with. It would seem that their actions were envisaged more in relation to providing the incumbents with such offices than with the advancement of the Institution. The attendance in the hospital is large because the people like the treatment. The income from the dispensary is Rs. 4000. There will be an increase if provision be made in the Rama Varmha Hospital to supply medicines to the Panchayat dispensaries which spend Rs. 16000. The Government have appointed an Honorary Superintendent for the Hospital. Why not he be asked to superintend the Panchayat Dispensaries as well. It is refreshing to find that the Durbar has after all made up their mind to provide amply for the Palace. But there is news that the Government used to order the Tampurans occupying Government buildings to quit the places without compunction, without consulting their convenience. If it were true, it is to be sternly denounced. The Government are yearly budgetting a good amount under the forests. The return is very poor considering the denudation of the valuable forest that is taking place from year to year. The Conservator of Forests will do well to gird up his loins and make himself felt to those who infest the forest unauthorised. It requires some grit, some go which is lacking in our 'honest' Conservator, is the public opinion. The Government have after all made up their minds to have a Railway Auditor. But nothing is said about his work. It is a long-felt want and more than once I brought to the notice of the Government that it was not safe to place full faith in the accounts submitted by the Company.

Every year the staff is being increased in the medical department. This year there are fifteen extra hands under establishment and 11 clerks. Sir, my curiosity was excited to get into a building when I found women and boys emerging out of it. It was the out-patient dispensary converted to the General Hospital. It looked like a fish market and I find nothing in the Budget for improving it.

In the Stoneware Factory we proposed to spend Rs. 86,900 to get Rs. 95,000 and have a net gain of Rs. 8,100. Deducting

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the interest on the investment, there will scarcely be enough assets to set apart for wear and tear. And it is a commercial concern. Yet, since there is no loss and since it gives employment to a few, the amount proposed to be spent should not be grudged.

A word about the recent appointments. This House had been demanding of the Government to fix a percentage of officers to be recruited to the judiciary from the Bar. The Government have been giving a deaf ear to it. And the result is we have a discontented judiciary. If the State is bereft of able and efficient men in the staff, no one would find fault with the Government for selecting from the Bar. Our judiciary cannot be said to be destitute of able officers. The Government seems to have a policy in this matter alone, for in none other have they a continuous policy. The sooner the Government learns the defect of the system, the better for the people and the Government. The complaint hitherto was that the State patronised only the Ernakulam Bar and that it should have a wider view. The State seems to have accepted the view, but it has shot wide of the mark.

Cochin depends to be abreast of time, to meet all her necessities, entirely on her Harbour. How she came to mate with Travancore and the Madras Government in the construction of her Harbour, it is not worth the while to consider at present. To make the best of what is now obtainable will alone be our aim. It was at no time thought that we would have to surrender her jurisdiction over the Harbour area. The India Government has now stepped in with a demand for a share in the proceeds, etc. But we are unable to meet our demands without our full share fixed upon at the initiation.

Therefore, Sir, we can never surrender the jurisdiction nor can we afford to allow the India Government to have a share in the proceeds from it. If we cannot join the federation without our forgoing the proceeds from the Harbour, we shall go without the federation. His Highness our Gracious Maharaja had said that the jurisdiction over any the least portion of the Cochin State, over even a gosh-padam, would not be surrendered. His Highness has the entire support of the loyal and law-abiding and loving subjects in strenuously withholding the surrender. We stand or fall by it. We are spending lakhs and lakhs on the Railway and we are treated to surfeit with the refuse of worn out waggons at a very high cost. Why have the Govern ment not thought of making the carriages locally? We hav a workshop in Chalakkudi and we have timber. What stand

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in the way of the Government in building our own carriages in our workhouse instead of paying heavily for these ricketty ones. The platforms are so very low that old men and women and invalids find it very difficult to get into the carriages and out of it. It was a pitiable sight to see a short woman, a lonely traveller, trying to get down the train a couple of days ago and she actually required the services of a porter to get down. The convenience of the passengers has not been cared for. Who is responsible for it? We have no non-official in the Railway Board as Travancore has. We blindly accept what the company says and gives. This is a sad state of circumstances. Therefore, it is high time that we secured a hand in the working of our line by the Company.

With regard to the reforms in the Huzur, the Diwan had been pleased to say, Sir, that no extra expense would be incurred by the changes he had made. As regards the incumbents, I feel the Diwan could not have selected better people for the posts than these who have been now appointed to them. But consider how he explained away that there was no more expense than it was before. The explanation was given that the Registrar of Panchayats had been taken to the Huzur on the same pay. Mr. T. S. Narayana Ayyar who has been drafted as Chief Secretary to Government had been drawing the same pay and there was no extra expense there, I admit. But what were the posts these people were holding before. Mr. Narayana Ayyar was taken into service for a particular purpose and he was given this pay. No doubt, he deserved it. Is it for giving a place now that a post was created? By taking him away from the judiciary, have we not lost a very very able law officer. These things never weighed with the Diwan. Why, we don't see.

The Government have already said that our expenses are going up and the revenues are standing still. If we spend like this, we do not know where we will be ere long.

Before I conclude, I request you to kindly convey the humble felicitations of myself and my constituency to His Highness Our Gracious Maharaja.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.— സർ, രാജ്യത്തിലെ ആയവ്യയങ്ങളേയും ഭരണസ്ഥായങ്ങളേയുംകുറിച്ചു പൊതുവെ നിരൂപണം ചെയ്യുവാൻ ഈ നടയ്ക്കു സംവത്സരത്തിലൊരിക്കൽ സിദ്ധിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തെ യഥാമതി പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുകയാണ് ഈ പ്രസംഗംമൂലം ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പതിവുപോലെയുള്ള ഒരു ആയവ്യയക്കണക്ക് ഇത്തവണയും ഈ സഭ മുമ്പാകെ ഗവമ്മെണ്ടു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിവുപോലെ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നത് കരുതലോടുകൂടിയാണ്. രാജ്യത്തിൽനിന്നു ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയേയും കഷ്ടതകളേയും പരിഗണിക്കാതെ, പിരിക്കാവുന്നിടത്തോളം പണം ഓരോ ഇനങ്ങളിലായി പിരിച്ചെടുത്തു സമർപ്പിക്കുക; അതിൽനിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വേണ്ടുന്ന തുക ശമ്പളവും ബത്തയുമായി അവർക്ക് വീതംവെച്ചു കൊടുക്കുക; കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിൽ കുറെയെടുത്തു വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യം, മരാമത്തു മുതലായി ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗമുള്ള കാര്യങ്ങളിലേക്കു ചിലവിടുക. അവസാനം ചിലവിനു പോരാതെവന്നാൽ ഡെഫിസിറ്റ്, അധികം വന്നാൽ സർപ്ലസ്സ് ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ വരവു ചിലവു സമ്പ്രദായങ്ങൾ. അതിനൊത്തവണ്ണം ഒരു ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കി നിയമസഭയിൽ സമർപ്പിക്കലാണ് ഇവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പഴയ പതിവ്. ആ പഴഞ്ചൻരീതിയെ അണുമാത്രവും വിടാതെ അച്ചടിച്ചു തയ്യാറാക്കി ഇത്തവണയും ഒരു ബഡ്ജറ്റു പുസ്തകം ഗവമ്മെണ്ടു തന്നിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇതിനു ബഡ്ജറ്റ് എന്നു പേർ പറയാമോ എന്നു കായ്യം സന്ദേഹാവഹമാണ്. അഥവാ ആ പേർ പറയാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ആധുനികധനതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനം ഏറ്റവും എളിയതാണെന്നു തീർച്ചതന്നെ.

ധനശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നു വിഖ്യാതനായ ഒരു ദിവാൻജി ഈയിടെ നിയമിതനായപ്പോൾ ഇവിടത്തെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ രീതിതന്നെ ഒന്നു മാറിക്കാണുമെന്നു ജനങ്ങൾ പൊതുവെ ആശിച്ചിരുന്നു. ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റു് ആശയ്ക്കു അൽപവിരുത്തി. ആകൃതി മാറിയാലും ഈ പഴഞ്ചൻ ബഡ്ജറ്റു രീതിക്കു മാറ്റമില്ലെന്നു തീർച്ചയായി.

1100-ൽ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽപരം ഉറുപ്പിക ചിലവുകഴിച്ചു മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്നു ധനകായ്യമെമ്പർ മാധുര്യമേറിയ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചു് ഈ സഭയെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ധനകായ്യവിദഗ്ധനായ അദ്ദേഹത്തെ ഈ രാജ്യം വിശ്വസിച്ചു. ഇപ്പോളിതാ ഇരുപത്തി അയ്യായിരം സർപ്ലസ്സിനു പകരം മൂന്നു ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറുപ്പിക ഡെഫിസിറ്റാണെന്നു ധനകായ്യമെമ്പർ ഈ സഭയെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. വിദഗ്ധനായ ധനകായ്യമെമ്പക്ക് വളരെയൊന്നും തെറ്റീട്ടില്ല. വ്യത്യാസം പത്തു പതിമൂന്നിരട്ടി മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതേവൈദഗ്ധ്യവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും വെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇത്തവണയും ആയവ്യയങ്ങൾ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, കായ്യം, കഴിഞ്ഞ സംവത്സരത്തിലേക്കാൾ അപകടമായേക്കും. ഇരുപത്തയ്യായിരം മിച്ചം മൂന്നു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയിൽ കലാശിച്ചതു നോക്കുമ്പോൾ ഇത്തവണത്തെ അറുപത്തെണ്ണായിരം മിച്ചം എട്ടൊമ്പതു ലക്ഷം ഡെഫിസിറ്റിൽ കലാശിച്ചാൽ അക്കം ഒട്ടും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അത്ഭുതത്തിന്നവകാശമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അധികച്ചിലവിന്നുള്ള വഴികളെല്ലാം ഇപ്പോൾത്തന്നെ കാണാനുണ്ട്. ഹജൂർ പരിഷ്കാരം യാതൊരു അധികച്ചിലവും വരുത്തുകയില്ലെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു പൂർണ്ണമായി നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ ഒരു നല്ല തുക അധികച്ചിലവുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. അതിഥിസൽക്കാരം മുതലായവയിൽ വലിയ വലിയ തുകകൾ ചിലവുണ്ടാകുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ ഇതൊരു ഡെഫിസിറ്റ് ബഡ്ജറാകുമായിരുന്നുവെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ആയവ്യയക്കണക്ക് അങ്ങിനെ നിൽക്കട്ടെ. ഇനി നമുക്ക് ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയൊന്നു നോക്കുക.

പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലയിടിച്ചൽ, സാമ്പത്തികാധഃപതനംമൂലം ഉള്ള മറ്റു കഷ്ടതകൾ, വിളവു നാശം, വിളവു കുറവ്, ഇരുട്ടടി നികുതി എന്നിവയാൽ ജനങ്ങൾ പൊതുവേയും കർഷകന്മാർ വിശേഷിച്ചും വളരെ വളരെ കഷ്ടത്തിലായിട്ടുണ്ട്. അവരെ സഹായിക്കുവാനുള്ള യാതൊരേർപ്പാടും ഈ ബഡ്ജറിൽ കാണുന്നില്ല. നികുതിയിൽ പന്ത്രണ്ടര ശതമാനം കുറവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവൺമെണ്ടു് അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കേവലം അബദ്ധമാണ്. നികുതി ഇളവ് ജന്മികൾക്കും ദേവസ്വങ്ങൾക്കും പണ്ടാരവക വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കും മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാർക്ക് അതു നിമിത്തം ഒരു മെച്ചവുമില്ല. കാർഷിക പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് വിലക്കുടുതൽക്കവണ്ണം അവയ്ക്കു കൂടുതൽ മാർക്കറ്റുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ചില മാർക്കറ്റിംഗ് ഓഫീസർമാരെ ഗവൺമെണ്ടു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ജോലിയെന്തെന്ന് ഇനിയും തീർച്ചയാക്കീട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നതു്. അത്തരം മാർക്കറ്റിംഗ് ഓഫീസർമാർക്കു ഗവൺമെണ്ടു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു് ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജുണനിവാരണത്തിന്നു 20 ലക്ഷം ഉറുപ്പിക കർഷകന്മാർക്കു കടംകൊടുപ്പാൻ ഗവൺമെണ്ടു് തീർച്ചയാക്കി. ഇപ്പോൾ അതു് 1 ലക്ഷമാക്കി കുറച്ചിരിക്കുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ അര ലക്ഷം ഉറുപ്പിക ശമ്പളം പറ്റുന്ന ലോൺ ആപ്പീസർമാർ ക്ലർക്കന്മാരുടെ ഇരുന്നു ജോലിചെയ്തിട്ടും ഈ അഞ്ചു ലക്ഷത്തിൽ 1 കവിയോളം ഇന്നേവരെയും ആർക്കും കടം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ജുണഭാനപദ്ധതിയുടെ ചട്ടവട്ടങ്ങളിലുള്ള പിഴവാണ് ഇതിന്നു കാരണമെന്നു പുതിയ ദിവാൻജി മനസ്സിലധികം പ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ പിഴവു തീർത്തു കാര്യം നടത്തുവാൻ വേണ്ടതൊന്നും ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്യുകാണുന്നില്ല. ആ അഞ്ചു ലക്ഷത്തേയും അര ലക്ഷം ശമ്പളം പറ്റുന്ന ലോൺ വകുപ്പിനേയും നോക്കി നോക്കി കൊതിച്ചുകൊണ്ട് ഇനിയും എത്ര കാലം കഴിക്കേണ്ടിവരുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇനിയൊരു ഭൂസമ്പത്തു പണയബാങ്കിന്റെ ആവിർഭാവമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ വയ്യാ. ഇതൊന്നും പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാരുടെ കഷ്ടതക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സുപ്രസിദ്ധമായ ആൻറണി കമ്മറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പണപ്പലിശ നിയന്ത്രിക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള പല നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയെ യാതൊന്നും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടു സന്നദ്ധമാകുന്നില്ല. കുറി റഗുലേഷനും കുറി വിളംബരവും പാവങ്ങൾക്കു കുറെ ആശ്വാസം നൽകിയിരുന്നതു് ഈയിടയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു ചീഫ് കോർട്ട വിധിമൂലം തകർന്നുപോയി. പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാരിൽനിന്നു പിഴ പിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം കുറിയുടമസ്ഥന്മാരായ ധനികന്മാർക്കും ബാങ്കുകാർക്കും പിന്നെയും ലബ്ധമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒട്ടാകെ നോക്കുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ടവരുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നന്നാക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമമൊന്നും ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു കാണാം. സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ വിവരം ഗ്രഹിക്കുവാനെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തുടങ്ങിവെച്ച സാമ്പത്തിക സർവ്വെ അവസാനിക്കുന്ന ലക്ഷണവും കാണുന്നില്ല. വിധിനടത്തുകയും മാസത്തേക്കു് നിറുത്തിവെക്കുന്നതുമൂലം ഋണബാധിതർക്കു കുറച്ചു ദിവസത്തേക്കു് ആശ്വാസമുണ്ടാകുമെങ്കിലും പലിശ നിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും ഗവമ്മെണ്ടു് ഒന്നും ചെയ്യുന്നതായിക്കാണുന്നില്ല.

ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിശേഷിച്ചും അഭ്യസ്തവിദ്യർക്കിടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ കണക്കില്ലാതെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങളിൽ ന്യായമായ പ്രാതിനിദ്ധ്യം കിട്ടിയാൽ അധഃകൃതർക്കും അവശസമുദായക്കാർക്കും ഇതിൽനിന്നു സ്വല്പമെങ്കിലും രക്ഷയുണ്ടാകും. വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ മിക്കവാറും സവർണ്ണരും അവരിൽ മിക്കവരും സവർണ്ണപക്ഷപാതികളുമാകയാൽ പല വകുപ്പിലും അവശസമുദായക്കാർക്കും അധഃകൃതർക്കും ശരിയായ പ്രാതിനിദ്ധ്യം ലഭിക്കുന്നില്ല. നിശ്ചിത പരീക്ഷായോഗ്യതയുള്ള അധഃകൃതരിലും അവശസമുദായങ്ങളിലും ഉള്ള അപേക്ഷകർക്കു മുൻഗണന കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഗവമ്മെണ്ടുത്തരവു് ഇന്നും "ഏട്ടിലെ പശുവായി" തന്നെയിരിക്കുന്നു. മുമ്മൂന്നു മാസം കൂടുമ്പോൾ ഉദ്യോഗ നിയമനങ്ങളുടെ ജാതിതിരിച്ചുള്ള പട്ടിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഗവമ്മെണ്ടു കല്പനയെപ്പോലും ചില വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ലംഘിച്ചു കാണുന്നു. റവന്യൂ വകുപ്പു വിശേഷിച്ചും സവർണ്ണപക്ഷപാതിത്വത്തിനു് പണ്ടേ കുപ്രസിദ്ധമാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലും ആ വകുപ്പു പഴയ ദൃഷ്ടിപതിനടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒട്ടും കുറക്കുന്നില്ല. ഒരു അമ്പലവാസി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായപ്പോൾ കർഷകരായ അവശസമുദായങ്ങളെ അമ്പലങ്ങളിൽനിന്നു അകറ്റിനിറുത്തുന്നതുപോലെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നും അകറ്റിനിറുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അവിടെയും പ്രവേശനം കിട്ടാതെ കാട്ടിൽ കയറിക്കളയാമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ ആ വകുപ്പിലും അവശസമുദായങ്ങൾക്കു് പ്രവേശനമില്ല. ഇങ്ങിനെ സനാതനികളായ ഓരോ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അവരുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളും തീണ്ടൽ കച്ചേരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വക കഷ്ടതകളിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടുവാനാണ് അവശസമുദായങ്ങളും ഒരു പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മിഷൻ വേണമെന്നു മുറവിളി കൂട്ടുന്നതു്. അതു ഗവൺമ്മെണ്ടു് ഒരിക്കൽ സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ആ ഏർപ്പാടു് നടപ്പിൽവരുത്താതിരിക്കുന്നതു് ഉദ്യോഗക്കുത്തക വഹിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാണെന്നു രഹസ്യം ഇപ്പോൾ പരസ്യമായിട്ടുണ്ടു്. അവശസമുദായങ്ങളും ഈ അനീതി വളരെക്കാലം സഹിച്ചുപൊറുത്തുകൊണ്ടിരിക്കയില്ലെന്നു ഗവൺമ്മെണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതു് എല്ലാവർക്കും നന്മയായിരിക്കും.

ഉദ്യോഗങ്ങളും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ജനങ്ങൾക്കു് ഗവൺമ്മെണ്ടിൽ നിന്നു വല്ലതും സമ്പാദ്യമുണ്ടാകുന്ന ഏർപ്പാടു പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിലും മറ്റുമുള്ള കരാറുകളാണു്. ഈ കരാറുകളെല്ലാം ഒരു കൂട്ടം പഴയകുത്തകക്കാർക്കു മാത്രമേകിട്ടുന്നുള്ളൂ. കരാറുകൊണ്ടു ലക്ഷക്കണക്കിൽ പണം സമ്പാദിച്ചുവരെപ്പോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സേവ സമ്പാദിച്ചു കരാറു കൈക്കലാക്കുവാൻ സാധുക്കൾക്കു സാധിക്കുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ. ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ:— ടെണ്ടർ വിളിയ്ക്കാറില്ലേ?

മിസ്റ്റർ. കെ. എസ്സു്. പണിക്കർ:— ഉവ്വു്.

കരാറുകൾ "Lowest tender" സമർപ്പിക്കുന്നവർക്കു നൽകണമെന്നു് ഒരു കല്പന ഗവൺമ്മെണ്ടു് ഇതിനു മുമ്പു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അന്നു കുത്തകക്കാരെ അതിക്രമിച്ചു ചില കരാറുകൾ കൈക്കലാക്കുവാൻ ചിലർക്കു സാധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ആ പതിവു നിറുത്തി, മരാമത്തു വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഇഷ്ടംപോലെയുള്ളവർക്കു കരാറു കൊടുക്കാമെന്നുള്ള ഏർപ്പാടു പുനഃജന്മമെടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം കരാറുകളെല്ലാം പഴയ കുത്തകക്കാർക്കു മാത്രം കിട്ടുകയാണു്. ഈ ദുസ്ഥിതിക്കു തക്ക പരിഹാരം ഗവൺമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

സാമ്പത്തിക പ്രശ്നത്തോടൊപ്പം തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണു നീതിന്യായം. ജനങ്ങൾക്കു ശരിയായ നീതിന്യായം നൽകുന്നതു ഗവൺമ്മെണ്ടിന്റെ കർത്തവ്യമാണു്. പോലീസ് വകുപ്പിന്റെ കാര്യമാണു് ഇതിൽ ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടതു്. Test പാസ്സായ ഈഴവർക്കും Test പാസ്സാവാത്ത ഈഴവർക്കും ഒരു രക്ഷയുമില്ലാത്ത ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടാണു് ഇതു്. എങ്കിലും ഇവിടത്തെ പോലീസു വകുപ്പിലെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നില വളരെ ശോചനീയമാണു്. പത്തും പന്ത്രണ്ടും ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന പാവപ്പെട്ട കാൺസ്റ്റബിൾമാരുടെ പട്ടിണി തീർക്കുവാനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും ഗവൺമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ലാ അവർക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വളരെ നിസ്സാരമായ ബത്ത ക്രൂടി വെട്ടിക്കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരവു പകൽമാറിയ ശവം ക്രൂടി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടവരായ ഈ പട്ടിണിപ്പരിഷകളുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെ കഷ്ടത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ നാമാകട്ടെ. ശമ്പളം പറ്റി സുഖമായിട്ടു ജീവിതം കഴിക്കുന്ന കമ്മീഷണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടെ ശമ്പളത്തിൽ ഫഠക. ക്രടി ക്രട്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കടം തീ ക്കുക എന്ന പുണ്യകമ്മം പുതിയ ദിവാൻജി വന്ന ഉടനെതന്നെ നിവ്വ ഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ പട്ടിണിപ്പരിഷകളിൽ പരീക്ഷാ യോഗ്യതയുള്ള ഓരോരുത്തരെ ഓരോ മാസത്തേക്കു പോലീസു വകു പ്പധ്യക്ഷന്റെ ക്യാമ്പു ക്ലാക്കാക്കിയാലും കുറച്ചു രക്ഷയാകുമായിരുന്നു. പോലീസു വകുപ്പിന്റെ നീതിപാലനം എങ്ങിനെയാണിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. കീഴ് ജീവനക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തു കയും നീതിപോലെ കായ്യം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടത്ര ശക്തിയോടുകൂടി യ കല്പന ഗവമ്മെണ്ടു ക്രടക്കുടെ നൽകുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ പോലീസു വകുപ്പുകൊണ്ടുള്ള ഫലം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരുമെ ന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ അനുഭവംകൊണ്ടു കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. നീതി ന്യായ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെനേരെ ഗവമ്മെണ്ടു കാണിക്കു ന്ന ചിറമ്മനയവും ആക്ഷേപാർഹമാണ്. ന്യായാധിപസ്ഥാനങ്ങ ളം ഒഴിവു വരുമ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു് ഡിപ്പാർട്ടമെണ്ടിലുള്ള വരുടെ അവ കാശങ്ങളം അവഗണിച്ചു് അന്യരാജ്യത്തിലെ ബാറിൽനിന്നു വക്കീല ന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ judicial വകുപ്പിലെ ഉദ്യോ ഗസ്ഥന്മാരും ഈ രാജ്യത്തിലെ വക്കീലന്മാരും ഭഗ്നാശയരായിട്ടുണ്ടു്. ചീഫ് കോർട്ടിലേക്കു് ഈയിടയിൽ നടന്ന ഒരു നിയമനം തന്നെ എ ത്രപേരുടെ അവകാശങ്ങളം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു നോക്കുക. മേല്ക്കുമേൽ വന്നുവീഴുന്ന ഇത്തരം നിയമനങ്ങളാൽ മനസ്സു മടുത്തുപോ യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ദീനമായ നീതിന്യായംകൊണ്ടു് ജനങ്ങളം തൃപ്തരാകണമെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു വിചാരിക്കുന്നതു മഹാകഠി നംതന്നെ. നീതിന്യായ വകുപ്പിലെ ശിപായിമാരുടെ ബത്ത കുറച്ചിരി ക്കുന്നതും വലിയ കഷ്ടമാണ്.

ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിനു വെളിച്ചം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വകു പ്പിന്റെ നിലയെന്താണ്? പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷന്റെ പുറ പ്പാടു ബഹു കേമമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വന്ന ഉടനെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാ സ സവ്വെ നടത്തി. പല കമ്മറിക്കം നിയമിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസ പരി ഷ്കാരമാരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവയെക്കുറിച്ചു യാതൊരു ശബ്ദവും കേ ൾക്കാനില്ല. കാലോചിതമായിട്ടു വിദ്യാഭ്യാസം പരിഷ്കരിച്ചു രാജ്യ ത്തിനു ക്ഷേമം നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ശക്തനാകുമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ണ്ടായിരുന്ന പ്രതീക്ഷ ഏതാണ്ടു നിരാശയിൽ കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയ ഗ്രാൻറു വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു് അംഗീകരണവും പഴയ വിദ്യാല യങ്ങളിലെ പുതിയ ക്ലാസ്സുകൾക്കു സഹായധനവും നൽകാതെ മാനേ ജർമാരെ വിഷമിപ്പിക്കയാണു വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷൻ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്. ഈഴവർ മുതലായ അവശ സമുദായങ്ങൾ ഇതുവരെ അ നുഭവിച്ചു വന്നിരുന്ന ഫീസ്സിളവു കായ്യത്തിൽ അനാവശ്യമായി പല കുഴപ്പങ്ങളുമുണ്ടാക്കി അവരെ ദ്രോഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ തിരഞ്ഞെ ടുത്ത പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളം രണ്ടുമൂന്നുകൊല്ലങ്ങളം ചെല്ലുമ്പോൾ മാറുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പതിവുനിരുത്തി എട്ടോ പത്തോ കൊല്ലത്തെ ആയുസ്സ് അവയ്ക്കു നൽകുകയും പുസ്തകങ്ങളുടെ വില കഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കുകയും ഇപ്പോഴത്തെ ഫീസ്സു നിരക്കിൽ കാലത്തിനനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസമേലധ്യക്ഷൻ ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നാക്കം നില്ക്കുന്ന ജാതിക്കാക്കുള്ള പകുതി ഫീസ്സു സൌജന്യം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടകൂടാതെ അവക്കു സുലഭമാകത്തക്ക ഏർപ്പാടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷൻ പ്രത്യേകം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. (ഹീയർ, ഹീയർ.)

ആരോഗ്യവകുപ്പു തൊഴിൽ നികുതി ചുമത്തി പാവങ്ങളുടെ വയറടിക്കുന്നതു നിറുത്തൽചെയ്യാഞ്ഞാൽ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പ്രശാന്തതയുണ്ടാവുകയില്ല. അതേവിധംതന്നെ ഫ്രഫ്രഫ-ലെ ഫ-ാം റഗുലേഷൻ ഒബ്ലൂലപ്പെടുത്തി സാധനങ്ങൾ ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുന്നതിനു ധാരാളം മാക്കറുകൾ എല്ലാ ദിക്കിലും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം.

പാവപ്പെട്ട അധഃകൃതരുടെ കാര്യമാണ് എല്ലാറ്റിലും കഷ്ടമായിരിക്കുന്നത്. അവക്കുവേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ടു പണം ചിലവിടുന്നതിൽ വലിയ പിശുക്കു തുടങ്ങിയതായി ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റ് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. ആ വകുപ്പിലേക്കനുവദിക്കുന്ന സൌജന്യങ്ങൾപോലും അതിന്റെ അനുഭോക്താക്കളായ പാവപ്പെട്ട അധഃകൃതക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. അവക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾപോലും സമയത്തിനു കിട്ടുന്നില്ല. അധഃകൃതക്കു പാർക്കുവാനുള്ള പാഴ് പറമ്പുപോലും കിട്ടുന്നില്ല. അവർ കുടിവെച്ചു പാർക്കുന്നിടങ്ങളിൽനിന്നു റവന്യൂവകുപ്പുകാർ അവരെ നിർദ്ദയം ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഓടിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. പൊതുനിരത്തുകളുടെ സാമീപ്യം കാണം പറഞ്ഞു് ആ സാധുക്കളുടെ കുടിമാടങ്ങൾ കൂടി പൊളിച്ചു നീക്കുവാൻ റവന്യൂ വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. എല്ലാ ജാതിമതസ്ഥരും സ്വാതന്ത്ര്യമായി സഞ്ചരിച്ചുവരുന്ന പുറമ്പോക്കു വഴികൾ ക്ഷേത്രസാമീപ്യം ഹേതുപറഞ്ഞു് ദേവസ്വം പുറമ്പോക്കുകളാക്കി മാററിയും തീണ്ടൽപലകകൾ നാട്ടിയും അധഃകൃതരും അവശസമുദായങ്ങളും അഹിന്തുക്കളും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു തടയുന്നതിലും ദിവാൻപേഷ്കാർ വരെ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ ഈ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു് അധഃകൃതരെ രക്ഷിക്കുവാൻ ലേബർവകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥനു ശക്തിയൊ ശ്രദ്ധയൊ ഏതോ ഒന്നു പോരായ്കയുണ്ടു്. അധഃകൃതവകുപ്പിനു് റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ സഹകരണം ഒട്ടും തന്നെയില്ലെന്നു സവ്യസനം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കൃഷിവ്യവസായകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ കേവലം മോശമാണു്. കുറെ പണം ചിലവാക്കി ഒരു കൃഷിവകുപ്പിനെ വെച്ചു പോറുന്നതുകൊണ്ടു് ആ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ശമ്പളവും ബത്തയും കിട്ടുന്നതല്ലാതെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. വ്യവസായകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു് ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പു പോലുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ശോചനീയാവസ്ഥ വ്യക്തമാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുന്നതാണല്ലൊ. ചാലക്കുടിയിലെ ഭരണി വ്യവസായം ഒന്നുമാത്രമേ ഗവമ്മെണ്ടുവകയായി ഇവിടെ പറയത്തക്ക ഒരേർപ്പാടുള്ളൂ. അതുതന്നെയും മറ്റു കമ്പനികളുടെ കിടമത്സരത്താലും ഇവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ വ്യാപാരസാമർത്ഥ്യക്കുറവിനാലും അധോമുഖമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആവശ്യവും അത്യാവശ്യവും പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കാതെ ഓരോരോ വ്യക്തിയുടെ അഭിലാഷം അനുസരിച്ചു് കുറെ പണം അസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലവുചെയ്യുന്ന ഒരു വകുപ്പാണെന്നു മാത്രമേ പഞ്ചായത്തിനെപറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ഈ വക ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകളെ പരിഷ്കരിക്കാൻ ചില കമ്മറിക്കും തുപീകരിക്കാൻ ഗവമ്മെണ്ടു തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതുകൊണ്ടാണ് അധികം വിസ്തരിക്കാത്തത്".

സർ,

അവസാനമായി ഒന്നു പറയുവാനുള്ളതു് ഇവിടത്തെ പബ്ളിക്കു സർവ്വീസ്സിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചാണ്. സുമാർ 40 സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഇവിടത്തെ പബ്ളിക്കു സർവ്വീസ്സ് ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും ഒരു മാതൃകയായിരുന്നു. കോഴ, ശുപാശ്ശി, ദുരാചാരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ശബ്ദംപോലും ഒന്നും കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷമുണ്ടായ അധോമുഖമായ ഭരണനയംമൂലം ആ പബ്ളിക്കു് സർവ്വീസ്സിനെക്കുറിച്ചു് ഇന്നിവിടെ കേൾക്കുന്ന അപവാദങ്ങൾ എത്രവളരെ ഉത്കണ്ഠാജനകങ്ങളുമാണെന്നു് ഏവർക്കും അറിവുണ്ടു്. ഈ നിലയിൽനിന്നു് പബ്ളിക്കു സർവ്വീസ്സിനെ ഉയർത്തി അതിന്റെ പരിശുദ്ധി പാലിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ അതൊന്നുമാത്രം ഇവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനു് അപ്രതിമമായ സൽക്കീർത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം തന്നെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

Mr. K. S. Manickam.—Before proceeding with the genera discussion of the budget, allow me, Sir, to congragulate you, on your being elected as the Deputy President of this Council.

The presentation of the Budget for the year 1111 is unique for more reasons than one. This happens to be the first budget presented by the newly nominated Finance Member to a newly constituted Council presided over by a newly appointed Diwan. Thus an air of freshness surrounds the Budget. But quite unfortunately this air of freshness does not permeate into it. The Budget is prepared in the same old, time-honoured fashion, with the proverbial four sets of figures, the first indicating the Budget Estimate for the next year, the next showing the Revised Estimate for this year, the third revealing the Budget Estimate for the current year and the last recording the actual accounts of the previous year. Thus we do find a continuity at least in the arrangement of the Budget though the same feature of continuity is sadly absent in the administrative

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

policy of the Government. It should be said to the credit of the Finance Member who prepared the Budget that he has spared no pains to present to us a surplus budget. His capacity for manipulation coupled with a dexterous jugglery in figures deserves our congratulations. Year after year the Finance Member quite complacently performs this jugglery of figures before this House. The repetition of this feat of his does not deprive it of its charm and apparent novelty.

In this connection I am reminded of a particular class of mendicants who, posing themselves as magicians, beg out for alms. The feat that this sort of a magician performs will be very simple and the trickery he employs will be patent. Yet, when he enters our house, and volunteers to perform the trick which he would have performed in our presence many a time before, we are not tempted to say, "nay" to him, but patiently watch him do the thing and afterwards dismiss him with a copper. Will I be accused of a wild and riotous power of imagination, if I compare the presentation of the budget with the trick alluded to.

A rapid perusal of the tabular statement of accounts for the year 1100 to 1109, as printed in the explanatory memorandum, reveals to us the unpalatable fact that there is a steady decrease in the revenues of the State. All other sources of revenue, except the 'Customs' exhibit a tendency to fall. And as things do stand now, almost all the available sources of revenue have been tapped to the maximum. The only increase in the revenue which the Government can expect is revenue from 'Customs'. And even here, there is a limit to which the Government may receive in the shape of customs. The agreement arrived at the Harbour Conference regarding the proportionate apportionment of the 'Customs Duties' levied by the Port Authorities, determines more or less, the maximum, which the Government can hope to derive under this head.

In addition to drawing out the maximum, as revenue, the Government in their over-anxiety to increase the revenues of the State have introduced certain items of taxation which are opposed to the salient principles of the "Incidence of Taxation". The nature of taxation imposed upon by the Public Health Department testifies to my statement. The Public Health Department have introduced the system of levying 'License Fees' on petty tea shops and 'കടകളടയ്ക്കൽ' to mention only a few, which have been caught hold of by the greedy hand of taxation. It is not an unusual sight for a traveller to find small tea shops, situated on the sides of the road. These shops do not deserve

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the name of tea shops, at all. At best, they are only an apology for tea shops. It is not as a commercial concern that these tea shops are run. The reasons that prompt the setting up of such tea shops are not far to seek. Proximity to the road, nearness to a market, possession of a milking cow, these and other allied things may be the reasons that are behind the origin of such tea shops. The amount of profit that can be made out of this sort of business is very, very meagre, the best tea-shop not being able to make a profit of three annas a day. In a majority of cases it is the women folk that run these shops. The profit earned by the tea-shop vendors being so meagre, I hold that burdening them with taxation in the shape of license fees is opposed to all settled principles of taxation, followed by and practised in civilised countries. The next victim to the "license fees" is the poor arecanut manufacturer. The process of preparing കളി പാക്ക് for which a license has to be taken out, is only a cottage industry. (Poor people buy from nearabouts the raw arecanuts, chop them, dry them and prepare chewable nuts sold in the market as കളിഅടക്ക.). The Public Health Department has levied a tax on the poor man, who engages himself in this industry. Apart from the nature of the taxation, which requires strong condemnation, the Government forgets that imposition of such a tax, as this, is a suicidal policy in so far as it tends to annihilate a cottage industry.

The next source of revenue which is open to criticism, is the revenue arising out of 'Tolls'. I do hope that it will be agreed on all hands, that the existence of tolls is looked down upon as a source of nuisance to the travelling public. Even before the tolls were abolished in British India, there was a regular complaint from motor travellers, that the State was studded with a disproportionately large number of tolls. Whatever the nature of existence of tolls in the other Taluks of the State be, I know for certain, that in the Mukundapuram Taluk, there is a greater congestion of tolls, than anywhere else. You cannot travel from the Taluk Headquarters, Irinjalakuda, a distance of six miles, without being stopped by a toll watchman. In one particular case, the distance that separates two consecutive toll gates is four miles. I allude to the Kallatumkara toll, and the Ambalur toll. The Kallatumkara toll, situated as it is between the town and the railway station, furnishes a source of additional inconvenience on account of its particular location. Not being blessed with a railway station near-by, a premium is set on free and convenient communication between the town and the railway station. I would only request the authorities at least to shift the toll from its present position to anywhere to the east

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the railway station so that the obstacle that is now placed in the way of free communication with the Railway Station is removed.

The revenues of the State, being tapped to the maximum, inclusive of certain obnoxious items of taxation introduced, at least one of which exhibits the tendency to nip in the bud an important and widely resorted to cottage industry viz. the manufacture of കള്ളം from raw arecanuts, we can with a more or less certain amount of accuracy predict that the revenues of the country may not go up substantially. To balance with this we have got an ever increasing expenditure side. The expenses of the State are running up without any proportion to the actual receipts. Had there been an increase in the expenditure of the State due to additional expenses incurred by the "Development Departments of the State," and this increase is the main cause of the disproportionate rise in the disbursement side, it would be a mixed evil-an evil mixed with at least a single advantage. But quite unfortunately this evil wishes to remain as an unmixed one. The rise in the expense is mainly accounted for by the increase in the expenses incurred by the General Administration Department, the Education Department, especially the collegiate branch of it, and the establishment side of all the departments. The simple fact which will be strongly established by this side of the House, and which in turn will be attempted to be denied with a great zeal by the opposite side of the House, that the administration is becoming more and more top-heavy, is at the root of this ever increasing expenses. The expenses incurred in connection with the General Administration have doubled from what they were in 1100, there being a steady increase year after year. Under Education the expenses have swelled by about 45% more than what they were in 1100, each year indicating a steady increase. The nature of the present day education which is more directed towards education in Arts, than towards technical education, bringing in its wake a lot of unemployment, does not warrant the Education Department to be catalogued under the "Development Departments of the State".

At this stage the Diwan President took the chair.

Increase in the expenses towards collegiate education results only in an increase of unemployed educated young men. In this connection I would like to warn the Government that before the problem of unemployment assumes serious proportions, it will be advisable to devise ways and means to tackle

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the problem in its initial stages. The Government ought to take a lead in the matter, as other Governments elsewhere have done.

Coming to the Development Departments of the State, which contribute towards nation building, we find that only a proportionately less amount than what they usually received, is being apportioned to them in spite of the fact, that the total figures in the disbursements column are swelling more and more year after year. I need not waste the time of the House by reciting before you the various figures in the Budget to prove my statement. Suffice it to say that the figures printed therein warrant a statement of this nature. These departments getting only a less amount spend out of this, more under "Establishments" in their own departments, than what they used to, during the previous years. Thus, a net result of these calculations leave us, face to face, with the bare fact that, despite a rise in the amount of total expenditure incurred by the State, the amount that is being set apart for the nation building departments, is proportionately less than what ought to be given and out of this amount thus ear-marked for them, the amount that is being utilised for public benefit is dwindling down year after year. Thus to the average tax payer, the amount of benefit that accrues to him from the State is in inverse proportion to the amount of tax he pays. The more he pays as tax, the less he gets back as benefit from the State.

A close study of the Budget thus reveals to us that the sources of revenue have more or less reached a maximum, the figures in the "Disbursements" column are running up without any proportion to those in the 'Receipt column', the main increase in expenditure is due to the top heavy nature of the administration, and that the money that is being ultimately utilised for public utility is indicating an unhealthy symptom of gradual reduction.

Such a diagnosis of the Budget reveals that the Budget is not in a healthy condition. Something has to be done, to set it right. The only solution that appeals to me is that the Government should launch on a scheme of 'retrenchment'. When the Government of India itself have condescended to decrease the salary of the All-India Services under them I see no reason why our Government should hesitate to reduce the salary of its officers. Instead of that, what we now actually find is, that some of the high paid officers are given, besides their pay, personal allowances. The system of granting personal allowance sounds to me as a most inequitable practice and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that practice should be strongly deprecated. A standardisation of salaries should immediately be effected in the light of the present day economic depression. All personal allowances should be stopped forthwith. An irreducible minimum should alone be entertained in public services. More funds should be set apart for works of public utility.

Side by side with the plan to reduce the amount of expenditure in the State every effort should be made to prevent receipts from going down. Next to 'Customs' it is the Land Revenue that supplies the largest figure under 'Receipts'. During a discussion of the Government of India's Budget, which relies on Land Revenue as one of its main sources of income, the income under this head was characterised as 'a huge gamble in the rains'. This truism is applicable to our case here. Land Revenue being thus described as a gamble it is up to the Government to minimise the chances, if a more of less steady income is to be aimed at from this source. Greater facilities have to be provided for the agriculturists so that they will not be left entirely at the mercy of the inclemencies of the weather and irregularities of the seasons.

A steady decrease in the output of the land, due to the play of the "Law of Dimunishing Returns", drives home the fact that the county's prosperity ought not to depend entirely on agriculture. The country has to be initiated to a policy of commercial and industrial activities. The latter I hope, we will be able to achieve, when the 'Electric Scheme' now under consideration is being spread throughout the State, and cheap electric power is made available to all. As regards the former, the attention of the Government should be focussed also to water communications. All possible places, which can be connected with the Cochin Back-water, through canals should be connected in order that free and easy communications are established so that with the development of the Harbour, and with the establishment of water communications between the harbour and the inlying markets the commercial activities can be widened. Intensity of commercial activity is the *sine qua non* of prosperity.

In conclusion I appeal to the Government to have an eye always on the suffering mass of poor toiling people and leave no stone unearthed to ameliorate their conditions. Prosperity of the masses means prosperity of the country.

Miss. G. M. D'Souza. — Sir, on behalf of the Anglo-Indian community, I have great pleasure to convey to you, and through you, to His Gracious Highness our feelings of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

profound gratitude for recognising the claims of our community for representation in this Legislature.

The Anglo-Indian community had in the past rendered valuable services to the Cochin State and has all along been very faithful and loyal to the Royal family. In return, His Highness' Government have from time to time evinced their great solicitude for our people. The same solicitude, I am happy to say, is being extended to us now. Sir, it is the fervent hope of my community, as well as its firm conviction that measures will soon be adopted to ameliorate the disabilities, social, educational and economic which are causing our people very grave anxiety to-day.

We are now entering upon a new and brighter chapter in the History of Cochin. The development of the Cochin Harbour, one of the safest and finest of the East, the conversion of the Metre Gauge Railway into the Broad Gauge, linking Cochin with the world of commerce and culture outside, the measures afforded to ameliorate social and economic conditions of the people, especially of the rural areas by the remission of land lax, the granting of agricultural loans and loans for the relief of the hard pressed debtors, the creation of the Health Department, the organisation of the Panchayats, the liberal allotments for the uplift of the Depressed Classes, and the munificent grant of three lakhs for Hospital improvements for the relief of the suffering humanity, these and several other benevolent acts of His Highness' Government show the deep solicitude and concern which the Government feel in the welfare and well-being of the citizens of the State.

Our State is just now passing through a stage of transition, both politically and economically. The final settlement of the Harbour question, the opening of a Land Mortgage Bank, Government aid to State Industries, Hydro-Electric and Irrigation schemes and the place of Cochin in the future Federal India—these are some of the most important problems that need careful and urgent attention. At this juncture, Cochin is singularly fortunate in having at the helm of administration a great Statesman in the person of Sir Shanmukham Chetty. Our present Diwan, with his wide and enlightened experience in British India and outside, and possessing expert knowledge in the great economic and constitutional questions of the day, is eminently fitted to guide our State on the road to economic and political prosperity.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The present Budget is prepared on the lines of the past Budget and the Finance Member has placed before us the salient features of the administration on the financial side. He has made an earnest attempt to place the true facts before the House, and I congratulate the Member for the fine speech he made yesterday.

The Budgetted income for the coming year is Rs. 98,53,900 and the expenditure is Rs. 97,83,500 giving an estimated surplus of nearly Rs. 70,000. The Nation building departments, such as Education, Medical, Agriculture, Health and Panchayats are provided for the coming year as in the past; but, we do not find provision for any new scheme except the allotment of Rs. 25,000 for the electric lighting of Ernakulam and Trichur. One of the most urgent needs of Trichur, is the supply of an adequate quantity of water from a perennial source, such as the Chalakudy river. The sufferings of thousands of people living in that Town, during the hot months of the year, when almost all wells get dried up and there is not a drop of water available within accessible distance, are too painful to describe. During Diwan Mr. Narayana Iyer's regime, a few hydrants were constructed in some of the main roads, which give very little even to the people living in the vicinity. You have been acquainted, Sir, with the seriousness of this problem by a Municipal deputation during the last unusually prolonged hot weather. So far, the repeated representations of the people to the Government for drinking water have been a cry in the wilderness; but, they now earnestly hope that you will give your serious and early consideration to this problem.

The provision of Rs. 25,000 for electric lighting may be considered inadequate; but, the notification in the Government Gazette of the 29th Mithunam, calling for applications for license, makes clear that the capital outlay for the scheme should be raised by the private company to whom the license may be granted. From the Notification it is clear that the Diwan is anxious that the scheme of Electric Lighting be completed within the coming year, and that the legitimate interests of Cochinites are safeguarded, consistent with efficiency, expert knowledge and experience, necessary to have the scheme carried out successfully.

The opening of more Health centres, the appointment of six Health Visitors, and three Lady Sub-Assistant Surgeons to supervise the work in the centres, the provision of the rural welfare schemes and the allotment for the supply of free milk to the poor — these are indeed very satisfactory features of the Budget under review. But, several more centres will have to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be opened, in almost all the rural areas and a greater number of qualified Health Visitors and Midwives be appointed, before the high rate of infant mortality be brought under control.

Sixty years ago, the infant mortality rate in England was 162 per thousand births. It has since fallen below 80 per thousand as the result of improved sanitation and more careful supervision of the conditions of child birth. Now, in India, the infant mortality rate is 300 per thousand births, and even higher, in some parts of the country. In our State, infant mortality rate is very high. The only way to check this high rate of mortality among babies, is to open Anti-natal and infant welfare centres under the supervision of the Director of Public Health, who has been all along evincing very keen interest to promote the standard of Public Health in our State.

In this connection, Sir, may I recall that the national value of the health of women and children was realised by Lady Willingdon, who inaugurated some years ago in Madras, the movement for opening infant welfare and Anti-natal centres—a movement which since then, has become very popular in several parts of India. In Cochin, we held, in two successive years, Baby Weeks; but unfortunately, enthusiasm in this direction fagged. It is to be hoped, that the Health Department will revive this movement in our State.

Yet another problem which should claim the attention of the Government is the betterment of the conditions of female labour in factories and industrial enterprises. Legislation on the lines of Maternity Benefit Acts as in British India can with advantage be enacted in this State also.

I would plead also for increased representation of women of all communities in the public service of the State.

Sir, before concluding, I wish to make some observation on the position of the Anglo Indian Community, as a minority community in the State. At present, there is much social and economic distress amongst the community, on account of unemployment and want of Government aid to obtain the full benefits of higher education. The disabilities my community is labouring under, in the matter of appointments in the State service, especially in the higher grades, is felt very glaringly, when it is recalled, that the Cochin Government had to obtain the services of several distinguished Anglo-Indians when it re-organised its administration on British Indian model. The Medical, the Engineering, the Police, the Excise, the Forest and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

even the Huzur Secretariat were manned by Anglo-Indian officials who carried out their work very loyally and efficiently. Gradually, however, the number of the Anglo-Indians employed in Government service began to dwindle down. This reduction in the number of Anglo-indian officials is partly due to the insistence on the possession of a University degree, among the qualifications required for the posts, to which Anglo-Indians were formerly admitted without it. But, a more formidable cause is the keener competition of other communities, who are very insistent in their demands, for the loaves and fishes of office. Consequently, Anglo-Indians possessing very good qualifications find it impossible to get Government posts; and a few that are in the service, find their legitimate claims for promotion not encouraged. The pressure of other communities is such, that there is an increasing danger of the Anglo-Indian being altogether squeezed out of the State service, unless the Government safeguard their interests as in British India.

The Anglo-Indian community has, on Historic grounds, a strong claim on the consideration of the Government. Says Lt. Col. Sir Henry Gidney at the Plenary Session of the First Round Table Conference: "In all India there will not be found any community more steadfastly loyal, more industrious, more law abiding, and in a word more fully possessed of the virtues of good citizenship, than the Anglo-Indian community and in pleading the cause of my people I beg most earnestly that my kinsmen, Indian and British, will try to appreciate the value to the future India of such a body of Citizens as we represent". What this distinguished champion of the Anglo Indian cause has spoken with reference to British India, is applicable to Cochin in a greater measure. I, therefore appeal to the Government that some temporary economic protection be given to my community, to help it to tide over this period of transition, after which, it is prepared to sink or swim with the other communities in the State. During this short period, we ask that a small percentage of posts be guaranteed to us, that we be given some special educational grants and scholarships to enable us to educate our children, to obtain entrance into higher services. Surely, these demands are not excessive when one considers the great economic, military and administrative services rendered by my community to the State and the abiding loyalty and devotion it has all along manifested to the Throne of Cochin.

Sir, your long experience in British India must have given you a clear insight into the Anglo-Indian problem which, of late, has attracted much attention both in England and in India. We,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

therefore, hope that in your regime steps will be taken to safeguard the claims of our community.

Mr. H. J. Walmesley.—Sir, I would like to take this opportunity of congratulating the Finance Member on what must be considered a very satisfactory budget under prevailing conditions.

I however must view with great apprehension the decision to reduce the allotment for maintenance under P. W. D. by 20% and my sympathies are with the Member for Engineering. I realise the temptation it must be to one who is trying to produce a balanced budget to reduce allotments under the heading of upkeep. In doing so he has not to face the opposition that is raised if he has definitely to cut out one item of expenditure or another and it is easy to say we can reduce our maintenance and still do the work.

I note the Revenue Member in his speech said, "we have been able to meet all reasonable demands for the efficient working of the different departments". This would suggest to me that he considered the original allotment for maintenance was not reasonable. With due deference to the Finance Member I would suggest that this allotment was not only reasonable but hardly sufficient. It would be interesting to know if the P. W. D. were as satisfied with the allotment as the Finance Member is.

In my opinion there are two items on which we cannot afford to make reductions, one being maintenance under Public Works and the other the provision of proper Hospital accommodation and general provision of medical aid under 'Medical'. Good communications and properly maintained roads are a necessity to every one of His Highness' subjects and I cannot help giving my opinion that a decision to make this saving possibly on account of the ease with which it can apparently be done is definitely retrograde and most detrimental.

I note the Finance Member has estimated for a surplus of three lakhs and I would appeal to Government to sacrifice part of this surplus to restore the cut it is proposed to make in the Public Works Maintenance.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:— സർ, പതിവുപോലെ ഗവമ്മെൻറിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ബഡ്ജറ്റ് ഇത്തവണയും ഹാജരാക്കിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ബഡ്ജറിന്റെ കാലമല്ല. അതിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഏതാണ്ട് കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞു എന്നവേണം പറയുവാൻ. ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചിലർ ഫൈനാൻസു മെമ്പറെ അനുമോദിയ്ക്കുന്നു, ചിലർ ഗവമ്മെൻറിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അനുമോദിയ്ക്കുന്നു, ഇതൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്. ക്ലാക്കുമാരെ അനുമോദിച്ചാൽമതി. ഈ ഫിഗേഴ്സ് അവരാണു തയ്യാറാക്കുന്നത്. ഇതിന് ഒരു പോളിസിയും ഒരു സ്കീമും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു ബഡ്ജറിനു ഗവൺമെന്റിനേയോ ഫൈനാൻസു മെമ്പറേയോ ആരേയും അനുമോദിയ്ക്കയോ ആക്ഷേപിയ്ക്കയോ ചെയ്യേണ്ട ഒരു ആവശ്യവുമില്ല. കണക്കു കൂട്ടിയതു വല്ലതും തെറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു ക്ഷമിയ്ക്കയും വേണം.

വെറും അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻമാത്രം ഇഴച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഈ സമ്പ്രദായത്തെ മാറ്റണം. മുമ്പു ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും വെറും അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ നടത്തലായിരുന്നു ഗവൺമെൻറുകളുടെ കടമ. അന്നു ജനസംഖ്യ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഇന്നത്തെമാതിരി വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നു് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ നടത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ള കാലമല്ല. ദാരിദ്ര്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിയ്ക്കുവാനും, കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാനും ഉള്ള പ്രമേയങ്ങൾ ഇന്നു ഗവൺമെൻറുകളെ നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ വക പ്രമേയങ്ങൾക്കു് ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന സ്കീംസ് ഉണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ചുള്ള ബഡ്ജറു ഉണ്ടാക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതു് ഈ കൊച്ചീ ഗവൺമെൻറിനു് ഇതുവരെയായിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ല. മുമ്പുവേള ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അങ്ങിനെയൊരു ബഡ്ജറുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. ആ ആശ ഫലിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടത്തെ പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം ഒരു തീരുമാനവും ഇല്ലാതെ കിടക്കുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ കടക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഗവൺമെൻറു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു് ഈ നിയമസഭ എത്ര നാളായി ഗവൺമെൻറിനോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു! എന്നിട്ടും ഇതുവരെ അതിന് ഒരു സമാധാനവുമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചുവോ? ഞങ്ങൾക്കറിയാം ഈ സാമ്പത്തിക വിഷമം ലോകത്തിൽ എവിടേയും ഉള്ള ഒരു പ്രമേയമാണെന്നു്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു കൊച്ചീരാജ്യത്തേയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിഷമത്തിനു പരമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിനു സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു് ഈ ഭാഗത്തിരിയ്ക്കുന്ന വിവരമുള്ളവക്കെല്ലാം അറിയാം. അതിനു് കൊച്ചീ ഗവൺമെൻറിനെ കുറ്റംപറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഈ പ്രമേയത്തിനു പൂർണ്ണമായ തീരുമാനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ ഭാഗത്തു് ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു പാർട്ടി ഉണ്ടാകണം. അതില്ലാത്ത ഒരു ദോഷമാണു് ഇവിടെയുള്ളതു്. ഈ സഭയിൽ ആധികവും മൂലധനപക്ഷക്കാരാണു്. അല്ലാത്തവർ ചുരുക്കം ചിലരേയുള്ളൂ. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു ഗവൺമെൻറിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക വിഷമത്തിനു പൂർണ്ണമായ തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള തീരുമാനത്തിനു ഇപ്പോഴത്തെ ഗവൺമെൻറിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിലക്കു പ്രായോഗി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കമായ ചില ചില്ലറ ഉപശാന്തികളാണ് ഗവമ്മെൻറിനോട് ആവശ്യ
പ്പെടുന്നത്. ലാൻഡുമാർട്ടഗേജ് ബാങ്കുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കടക്കാരെ
ക്ഷിക്കാമെന്നാണല്ലൊ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെൻറു വെച്ചിരിക്കുന്നത്.
ഇതു് ഈ രാജ്യത്തെ കടക്കാരുടെ യഥാർത്ഥനില മനസ്സിലാക്കാത്തതു
കൊണ്ടു തോന്നുന്നതാണ്. ലാൻഡ് മാർട്ടഗേജ് ബാങ്കുകൊണ്ടു രക്ഷകി
ട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിലയിലാണ് ഇവിടത്തെ കടക്കാരിൽ മിക്ക
വാറും പേരും എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈടുള്ളവക്കല്ലേ മാർട്ടഗേജ്
ബാങ്കുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളൂ. ഇവിടെ ഈടുണ്ടായിട്ട പണം കിട്ടാ
ൻ വിഷമിക്കുന്നവരല്ല അധികം. ഈടിൽ കവിഞ്ഞു കടത്തിൽ മുങ്ങി
യവരാണ് മിക്കവാറും കടക്കാർ. അവർ അങ്ങിനെയായതു് അവരു
ടെ കുറ്റംകൊണ്ടല്ല. പെട്ടെന്നു സാധനങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞുപോയ
തുകൊണ്ടു് അതിനുമുമ്പുള്ള കടബാദ്ധ്യതകൾ നിറവേറുവാൻമാത്രം
വരവില്ലാത്തവരായവരാണ് അവർ. ഇപ്പോൾ വസ്തുവിലെ വരവു
കൊണ്ടു പലിശപോലും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു.
സാധനങ്ങളുടെ വില ഇടിവുവന്നില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ കടക്കാർക്കും
നിലകേട്ട വരികയില്ലായിരുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തിനു ഗവമ്മെൻറിന് ഇതു
വരെ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ലാൻഡുമാർട്ടഗേജ് ബാങ്കു വ
ന്നാൽ അവർക്കു കടം വാങ്ങാമല്ലോ എന്നാണു പറയുന്നതു്. പര
മാവധി അവർ കടംകൊടുത്താൽ ഫാറക്ക ൫% വരെ കൊടുക്കുമായി
രിയ്ക്കും. കാരണം ഗവമ്മെൻറിന്റെ പണം പോകാതെ സൂക്ഷിയ്ക്കു
ണ്ടു; നൂറിക്ക് ഏഴുപത്തഞ്ചിൽ കൂടുതൽ കൊടുത്താൽ തീർച്ചയായും
ഗവമ്മെൻറിന്റെ പണം പോകുകതന്നെ. അതിലേയ്ക്കു് ഇപ്പോൾ
തന്നെ മൂവായിരത്തിൽ ചിലപ്പാനം അളുകൾ അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
പറയുന്നു. കിട്ടുമെന്ന് ഏതാണ്ടു് ഉറപ്പുള്ളവർമാത്രമാണ് അപേ
ക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വസ്തുവിന്റെ ഈടു കുറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു്—അ
തു് അവരുടെ കുറ്റമല്ല—കിട്ടുകയില്ലെന്നു അറിവുള്ളവരാണ് കടക്കാ
രിൽ അധികംപേരും. അവർക്ക് ഈ കൊക്കിനെ പിടിക്കുന്ന മന്ത്രം
കൊണ്ടൊന്നും കാര്യമില്ല. ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും അവരിൽ ഗണ്യമാ
യ ഒരു ഭാഗത്തെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഏർപ്പെടു
ത്തി. ആ കമ്മറ്റിയിലെ ഒരു മെമ്പറാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഗവമ്മെ
ൻറു അഡ്വക്കേറ്റു്. പിന്നെ ഒരു മെമ്പർ റവന്യൂ മെമ്പറാണ്.
അന്നത്തെ ദിവാൻസിക്രട്ടറിയും ഒരു മെമ്പറായിരുന്നു. ചീഫ് ജസ്റ്റീ
സായിരുന്ന ജനസമ്മതമായി ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാന്യനായി
രുന്ന കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടു്. ഇവരാരും അവിവേകികളോ, എ
ടുത്തു ചാട്ടക്കാരോ അല്ല. അവർ ചില ശുപാർശകൾചെയ്തു. അ
തിൽ ഞങ്ങളും യോജിച്ചു. പിന്നോക്കം ബാധകമായവിധത്തിൽ പ
ലിശ കുറക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഒരു ശുപാർശ. അതു നട
പ്പിലാക്കുവാൻ ഗവമ്മെൻറു് എന്തുചെയ്തു. കടം വെട്ടിക്കുറക്കുന്നതുത
ന്നെ ഇപ്പോൾ അന്യായമാകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുകൂടി കടക്കാരെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രക്ഷിക്കേണ്ട നിലയാണ് അവർക്കുള്ളത്. കടം വെട്ടിക്കുറച്ചാൽ ക്രെഡിറേറഴ് സിന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിൽ നഷ്ടമില്ല. മുമ്പ് അവർ കടംകൊടുത്തിട്ടുള്ള പണത്തിന് കിട്ടുന്നതു ഭൂമി ഇപ്പോൾ കുറവുചെയ്തശേഷം ഉള്ള പണംകൊണ്ടു വാങ്ങുവാൻ കഴിയും. ഭൂമിക്ക് അതുക്കു വില ഇടിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കടം വെട്ടിക്കുറക്കുവാൻ തന്നെ ന്യായമിരിക്കെ പലിശ കുറവെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഒരു ന്യായവും ഇല്ല.

ഗവമ്മെണ്ടിനോട് ആദരവോടുകൂടി ഞാൻ ഒരു സംഗതി അറിയിയ്ക്കുന്നു. ലാൻറുമാർട്ടുഗേജു ബാങ്കുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ കടക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിനും ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. കുറെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക് ശമ്പളം പറ്റാൻമാത്രം അതു ഉപകരിക്കും. അല്ലാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട കടക്കാക്ക് പ്രയോജനം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതുകൂടാതെ വേറെ ഒരു ബദ്ധവും ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ടാക്സ് കുറയ്ക്കുന്നു. ഇതു് ഉപ്പു സത്യഗ്രഹക്കാർ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു റിലീഫാണ്. (ചിരി) അല്ലാതെ അതുകൊണ്ടു കായ്മായ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ടാക്സ് കുറയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ട് പല ഗവമ്മെണ്ടുകളും ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ൫൦ രൂപാ, ൫൪ രൂപാ, ൬൦ രൂപാ, ൬൪ രൂപാ വീതം കരം കൊടുക്കുവാനുള്ള ആളുകളാണ് അധികമുള്ളതു്. അവക്ക് ഈ ൫൬½ ശതമാനം കൊല്ലത്തിൽ കുറവു ചെയ്തു കൊടുത്തതുകൊണ്ട് എന്തൊരു റിലീഫ് ആണുള്ളതു്? ഇങ്ങിനെ ഒരു കുറവു ചെയ്തുവന്ന വരുത്തീട്ട് പബ്ലിക്കുവക്ക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള ഇനങ്ങളെ കുറക്കും അതു വേലക്കാക്ക് അതുക്കു വേലയില്ലാതാകുന്നു. ടാക്സ് കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗുണത്തേക്കാളധികം ദോഷമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ടാക്സ് കുറക്കുന്നതിനു പകരം പാട്ടം കുറച്ചാൽ കൊള്ളാം. അതു കർഷകക്ക് വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും.

ഗവമ്മെൻറിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേറെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയം ഉദ്യോഗങ്ങൾ പങ്കിടുന്ന കായ്മാണ്. ഉദ്യോഗങ്ങൾ ചില സമുദായങ്ങൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടുന്നില്ല എന്നുള്ള പരാതി വർദ്ധിച്ചാണു വരുന്നതു്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അതുടെ സജാതിക്കാരെത്തന്നെ നിയമിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. പരിചയക്കാക്ക് കൊടുക്കുമ്പോൾ അതു സജാതിക്കാക്കായി തീർന്നുപോകുന്നതായിരിക്കണം. അല്ലാതെ അവർ ജാതി പക്ഷപാതം കാണിയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഏതായാലും ഈ കായ്മത്തിൽ ഒരു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നിയമനങ്ങളിൽ സമുദായപ്രാതിനിദ്ധ്യനയം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ നിശ്ചിത ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. അതു ഞങ്ങളോടുകൂടി ആലോചിച്ചു വേണമെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. (ചിരി) അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടങ്ങളും അപകടങ്ങളായേക്കും. ഉദ്യോഗനിയമന കായ്മത്തിലുള്ള സമുദായ വഴക്കിനു് ഇങ്ങിനെ ഒരു സമാധാനമുണ്ടാക്കിയാൽ ദിവാൻജിക്കു വള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രെ സമയം വേറെ ആവശ്യമുള്ള വലിയ കാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കുവാൻ കിട്ടും. ഇതു നിസ്സാരമായി തള്ളാവുന്ന കാര്യമല്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ നടക്കുന്ന മാതിരി വഴക്കുകൾ ഇവിടെയും കടക്കാൻ പാടില്ലായ്കയില്ല. ഉദ്യോഗങ്ങൾ തല്ക്കാല സ്ഥിതിയിൽ വലിയ ബഹുമാനവും പദവിയും ആദായവും ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങളാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉള്ളതു് ഓരോ സമുദായത്തിന്നും വലിയ അന്തസ്സും ശക്തിയുമാണ്. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണ്.

പുതിയ സിക്രട്ടറി അവർകളും ഈ കാര്യത്തിൽ ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കൊള്ളാം. അദ്ദേഹം നല്ല ആളെന്നാണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ പല നല്ല ആളുകളും ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒഴിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ദോഷം അദ്ദേഹത്തെ ബാധിക്കാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. അദ്ദേഹം ബ്രാഹ്മണരെ നിയമിക്കയില്ലെന്നു ദൃഢവ്രതം എടുത്താൽ തന്നെ തരക്കേടില്ല.

പുതിയ ദിവാൻജിയിൽനിന്നു് ഈ കാര്യത്തിൽ വലിയ ആനുകൂല്യം ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. സമുദായ പ്രാതിനിദ്ധ്യത്തെ താങ്ങി അദ്ദേഹം പല പ്രസംഗങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എനിക്കു ഓർമ്മയുണ്ടു്.

വേറെ ഒരു പ്രമേയമുള്ളതു് തീണ്ടൽക്കാര്യമാണു്. തീണ്ടൽ ഇല്ലാതാക്കുന്ന വിളംബരത്തിന്നാണു് ഈ നിയമസഭ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. എന്നാൽ പുതിയ തീണ്ടൽ പലകകൾ സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കയെങ്കിലും ചെയ്യുക എന്നാണു് എനിയ്ക്കു് ഇപ്പോൾ അപേക്ഷിക്കാനുള്ളതു്. പുറമ്പോക്കുകൾ ദേവസ്വം പുറമ്പോക്കാക്കി അവിടെ തീണ്ടൽ പലകകൾ നാട്ടുവാൻ ചില കുസ്തിക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനെ ഗവൺമെണ്ടു് ശക്തിയായി തടയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ചില ജാതിക്കാരെ തീണ്ടൽക്കാരെന്നു പറയുന്നതു് അവർക്കു് അസഹ്യമാണെന്നു ഗവൺമെണ്ടു് ഓർക്കണം. എന്നേക്കാൾ ജന്മനാ ശ്രേഷ്ഠരും ഉയർന്നവരുമായി കൊട്ടാരത്തിൽപോലും ആരും ഇല്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നോടു ഞാൻ തീണ്ടൽക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ സഹിയ്ക്കും.

അവസാനമായി, കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനൽ റിഫാംസിനെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയാനുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു് ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്ന അഡൈസറി കമ്മിറ്റികൾകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ തൃപ്തരാകയില്ല. അതൊന്നും പരിഷ്കാരമായി ആരും എടുക്കയില്ല. ദിവാൻജി അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളൊന്നും പോരാ എന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഉത്തരവാദിത്വം ഏർപ്പെടുത്തിയാലേ ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരമാകയുള്ളൂ. തല്ക്കാലം ഒരു മിനിസ്റ്ററെ എങ്കിലും നിയമസഭയോടു ഉത്തരവാദപ്പെട്ട നിലയിൽ വെക്കണം. പഞ്ചായത്തു വകുപ്പോ മറ്റോ ആ മിനിസ്റ്റർക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുത്താൽ മതി. ഉത്തരവാദഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ കൊച്ചിയിൽ കാലമായിട്ടില്ലെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യക്കാരേക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുമ്പാക്കമായിട്ടുള്ളവരാണ് കൊച്ചിക്കാർ. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യക്കാരേപ്പോലെ നിയമലംഘനത്തിനും ബഹളത്തിനും ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുന്നില്ലെന്നു കൂടിമേ ഞങ്ങൾക്കുള്ളൂ. പുതിയ ദിവാൻജി ഉത്തരവാദഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഒക്കെ പ്രതീക്ഷ.

പഞ്ചായത്തും പബ്ലിക്ക ഹെൽത്തും യോജിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുണ്ടായി. ഞാൻ അവരോടു യോജിക്കുന്നില്ല. രണ്ടും മൂന്നും വകുപ്പുകൾ ഒന്നിപ്പിച്ചാലും തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതുക്കു ഇവിടെ ഉദ്യോഗങ്ങളും വകുപ്പുകളും ആയിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പുകൾ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിലല്ല ദോഷം. വെക്കുന്ന ആൾ യോഗ്യനായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വലിയ തരക്കേടുണ്ട്.

Mr. E. P. Bhaskara Menon.—Sir, I feel it my duty to request the President to convey the respects of the loyal subjects of my constituency to His Highness the Maharaja. Hon'ble Members of the House, I hope you will excuse me if I am constrained to ask you, why are you here at all? You will excuse my curiosity. I feel we are here to perform a show. What is the Legislative Council after all? The only advantage that I can see from the meetings of this Council is to render a pastime for the hard working departmental heads of our State. What are Council recommendations to them? We who come here as the representatives of our people have ideas tempered according to the needs and wants of the subjects of His Highness. These recommendations, where are they? When they go to the proper places they are given a very good good-night and a fair good-bye. Has it been the practice of our Government in the past so many years to consider at least a few of the recommendations of the Council and bring them into effect? How many questions were put even in the course of these two brief days as to why the recommendations of this Council were not brought into effect? How many questions were put why the departmental heads and the Government have treated the recommendations of the Council with total disregard and even with contempt? What is the use of our coming here and wasting the time of the Council? That is what I want to know. I can only tell you that there is only one benefit coming out of the the Legislative Council. At least a small part of the revenue, a small amount of money that is sucked from the life blood of the working peasants of the country is given to us as Travelling Allowance. That is all. That is probably the only advantage

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that I find. And after all are we justified in receiving it? No. Because we are not able to do what our people want us to do. We can bawl out here. We can try to censure the Government. We can try to flatter. All to no avail. Whatever we do, everything falls on deaf ears. There is nodding of head, there is smiling, there is laughing and there are long faces put up. But what is the use?

Look at the Budget placed before us. A large share of it is non-votable. As one of our predecessors said we can cut the salaries of those humble, poor and starving servants of the Government. I would call them ill paid and ill rewarded. The Government probably by allocating the budget into votable and non-votable want us to commit this only sin of cutting short their pay. Are we to do it? Surely not. I view the whole machinery of Government like a Hill with a good bungalow on the top of it and a barren valley below. I would request all of you, Hon'ble Members of this House, to pull down that bungalow and try to level it as far as possible. I want at least a reasonable levelling. Let there not be an overwhelming distance to look upon. If you can bring down the top heavy system of administration we can do something. Are we on the path to do it?. We are forbidden to do it. Take for instance the recent elections. If facts be true instances have been brought to our notice that in Cheruthuruthy a particular member and his party were not given even facilities to get drinking water. I say that if that be true, it is questionable. It is one of the most hideous deeds for a Government to do and it is a pity that Government did not take proper measures to repress it. I need not explain fully the undesirable part played by many of the Heads of Department in the recent elections. But that is set at naught by what happened this morning when there was an intrusion into our rights at the election of the Deputy President. Our rights were refused in some form or other and we know the result. Of course we got a Member from amongst ourselves as Deputy President. We as the representatives of the people should fight for maintaining our rights and protest any unauthorised intrusion into our realm of rights. But we are not given that chance.

Then again what happened yesterday-the non-discussion of supplementary grants. It would be very easy for any Finance Member, or anybody for that matter, to manipulate the numbers so as to bring in a surplus budget and then later on to bring in demands for supplementary grants when you are forbidden from

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

discussing the policy of the Government underlying those supplementary grants. I say if this be the policy of the Government it is enough if you bring in a handful of rupees on the budget. You can bring a surplus budget which probably is more than the income of the State, and then later on bring in demands for supplementary grants. There is absolutely no room for the discussion of the policy of the Government. I call it an intrusion into the rights of the people and it is therefore the bounden duty of the representatives of the people of the State to see that their rights are unmolested and that their rights are not touched upon. Our Rajahs have always been noted for their generosity, for their broad-mindedness and for their interest in the rights of citizens and it is the outcome of such views of our beloved Maharaj that has been able to form this Legislative Council with Members representing his beloved and loyal subjects. It is those representatives that are set at naught and are not given a voice over the estimates in the budget. It is those representatives of the beloved people of His Highness the Maharaja that are not allowed to discuss the policy of the Government where the Government is able to do whatever it likes and allocate accounts in their own way. Is that the right that we have been so long waiting for? Is that the right that we want to reap after the long awaited harvest? Don't stamp me as a revolutionary. I am not a revolutionary. I am a calm minded man. But when intrusions are made into the realm of our rights it is time for us to work and strike when it is hot. That is what I want to say.

Let us take the recent developments, the Huzur Secretariat for example. There is the so-called decentralization and the justification for the decentralization is that it is copying what is obtaining elsewhere. I cannot congratulate the authors of such decentralization or such measures. I say the tendency of imitation is more bespeaking of our ancestry than our own personal development. It is not for us to imitate. We as reasonable beings and as our predecessor said are much in advance of our neighbouring States and we can formulate our own measures. We can seek our own means. Why should we copy ? What is obtaining here is more efficient and fit to be copied from us. Where is the necessity to copy others? I find there is an absolute re-shuffling. Now I am reminded of a game at cards. In one game at cards the Diamond jack occupies a prominent place, is the highest but in another the Spades jack occupies that place. We do not want such a kind of decentralization. We don't want any such jugglery. We want facts, palpable facts,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

soild facts which would take us farther and farther. Has any of these decentralization methods taken us any the little further? Not a bit except that there has been provision made for certain people for whom they wanted provision to be made. By one stroke of the pen the whole thing is changed altogether. And to what use, I would ask my Hon'ble Friends? Absolutely none. It might be argued that there is no increase in expenditure at all. But after all, are we achieving anything great, anything at all? I think not.

The budget, I say, of the current year is quite neat and well stitched up with a blue cover and I should congratulate the Hon'ble Finance Member in his talents in arithmetic. If the budget were given to the Director of Public Instruction he could have prescribed it as a text book for arithmetic in the lower classes for addition and subtraction. There has been a dexterous manipulation and there has been no error at all and to what use? Absolutely none. This is a time honoured budget, neat and clean. After all what is it providing for? A huge amount for the feeding of the aristocrats and a very small pittance for the poor, starving, loyal subjects of His Highness the Maharaja. What is the use, I say, of such a budget? And the pride in such a budget is that it is a surplus budget, and the Government are at liberty to bring in any amount of supplementary grants where the policy cannot be discussed. I only sympathise with the Hon'ble Finance Member in not bringing in a greater surplus budget. He could have done that, because any amount of supplementary grants could have been brought later on. Take for instance, the case of the Science Department of the Maharaja's College. The ratio of the budget estimate of the current year to the supplementary grant that is now asked for is one to two. Where is the budget then? In a budget allowing about Rs. 10,000 for a work whose value could be estimated originally more or less there is a deviation of double the amount. That is all. A very fair and accurate way of budgetting! That is the way of budgetting obtaining here. God alone knows what kinds of supplementary grants would be brought before the Council after the dawn of the new year. That is the kind of budget that we are having here.

I would then take you for a few moments to my own constituency and its premises. I feel it my duty to do that. Many of you would probably be familiar with the small island that stretches from Azhikkal to Azhicode. A part of it belongs to Travancore and a small part to the British Government. The major part of it belongs to our own State. What is its condition? A plot of ground where, when the price of cocoanut was

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

mounting high, people were rich, probably a land flowing with milk and honey but now only a picture of devastation, a picture of poverty, a picture of famine is the land I am speaking of. But all the same the revenue that comes from that part of the State is enormously great compared with the revenue of any other part of the State. And what is it that the Government have done to that poor land, those poor subjects of His Highness the Maharaja living on that land? Absolutely nothing, I say. Very recently, probably, there was the construction of a road in that particular land. And would it not interest you to hear how it progressed? By the great cleverness and dexterity of the officers that road was sought to be constructed in the middle leaving the two ends. There is a road in the middle, that is the best of it. The two ends are being left, very probably they are to hang and wave. What is the use of such a road? And what kind of road do you have? The materials for the construction were gathered on the road side. If I remember correct it lay there for more than a year, only to shorten the width of the road. And after the wild cries of the people there, they were spread on the road. Now, I would like the present Diwan or the Chief Engineer to walk along that road and to see how pitiably their legs would be sored. Formerly, before this road came into existence, it was not at all difficult for pedestrians at least to move along that road unhurt. But now the position is rather ridiculous. In the centre of the road, along it, you could find sharp hard pieces of stones along which you could not walk. And then on the sides you get thorns shedding from the copses, so that you could walk neither along the centre nor along the sides. I hope that such things would be seen to and due redress given to such difficulties as the people of my constituency feel.

Mr. P. Govinda Menon.—Mr. President, Sir, I am a Member new to this Council and do not know much of its ways. I am new to politics also. I have not got the wealth of information or the knowledge of details which many of my Hon'ble Members could import into their discussions. I am almost a lay man in the political affairs of the State.

As a lay man the most important event in the year under review which attracted my attention was the appointment of Sir Shanmukham Chettias the Diwan of Cochin. His appointment was hailed with great delight by the people of Cochin. Sir Shanmukam was a popular leader in the political world in British India. He has been a virulent critic of the Government and has fought many a battle for gaining popular rights in British India.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Before his advent, the persons who presided over the destinies of this State were all bureaucrats. Sir Shanmukham was hailed as a person who could understand that there is what is known as a People's point of view to every question and who could appreciate that point of view. It was also believed by the people of Cochin that his appointment would synchronise with an enhancement of popular rights in the State. The powers and scope of the Legislative Council especially, it was believed would certainly be enhanced.

It is doubtful, Sir, whether the Diwan has as yet justified the expectations that we formed of him. At least in the matter of enhancement of the the powers of this House, he has certainly belied the expectations that we formed about him. Last evening, Sir, we were thrown on our face with a proceedings of the Diwan of Cochin about the reconstitution of the Secretariat. We do not consider it as a simple administrative matter of routine which the Diwan could do without consulting us. I am aware that this Council is a Legislative Council only by courtesy. It has no real legislative powers, no sovereign rights, not even the right of discussion. Still, Sir, we thought that such an important step would have been taken only after being placed before the Council and the representatives of the people heard on it. There is a certain kind of opinion which thinks that the Government officials are all-in-all and that they are infallible, that they know everything about administrative matters and that the representatives of the people have nothing to do with these matters of administration. As one of the leaders of the non-official benches in the Indian Legislative Assembly, we thought that the present Diwan of Cochin would not have conceded that point of view. We could have been given, Sir, an opportunity to express our views about the proposals for the re-constitution of the Secretariat, before it has become an accomplished fact, as it has, to-day. The Secretariat as it is newly constituted may be good, bad or indifferent. What is the use of our making any remarks about it now? It will only import bitterness, which is not at all necessary.

Sir, as the President of this House and as the custodian of its rights and privileges I have a grievance against you. I refer to your ruling yesterday that when a supplementary grant is moved for, by a cut motion we could not raise a discussion on the policy underlying the grant but could only discuss its financial aspect. You are learned in the practice and procedure of parliamentary institutions all over the world. You know at first hand the working of all these institutions. But, Sir, is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there not a grim humourbehind the situation when the practices and the conventions of a Sovereign body like the House of Commons are sought to be imported into the discussions of this House? I need not remind you, Sir, that in those places the Houses of Parliament discuss and approve of policies underlying the year's expenditure before-hand. After such discussions and approval, supplementary grants are asked for, as and when necessity arises, in pursuance of an already approved policy. It is not proper in such cases to re-agitate questions of policy. The financial aspect alone of a supplementary grant could be discussed. Moreover, the ministers moving for the supplementary grants are responsible ministers enjoying the confidence of the majority of the House. Neither of the above two conditions exists here. Therefore, Sir, it would simply be absurd to import the niceties of procedure of those assemblies into the discussions of this Council.

Being new to the working of the administration of the State, I am not able to discuss all the departmental activities of the State. The Hon'ble the Finance Member has made a significant remark in his speech yesterday, that the Revenues of the State for the last several years have been remaining static while the expenses are regularly going up. This increase in expense from time to time has been brought about mainly by the creation of new departments and by making the machinery of administration more heavy. Many of the new departments created are nation-building ones and on that account I have to congratulate the Government. But, the return that the people get out of the increased expenditure is far too little.

About the new Departments. The Department of Public Health is a department from which the people can hope to get much profit. The department has been in working only for an year or so and therefore I do not want to gauge now the profit that the people get out of that department. Suffice it for me to say that it is a department from which the people can hope to get much benefit. But, Sir, some of the new taxes imposed by that department are extremely offensive. One of the taxes is that levied from petty dealers in Kerosine and other things. It is a new tax imposed by this Department and I know that the Government Member will reply that it is only a well known maxim that new taxes are always offensive. It is not only in that sense that I attack this tax. It is a tax which does not give a proper return to the man who pays the tax. That tax has been levied only to bring into existence the machinery of a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

new department. It does not give the people the proper return for the tax, which they are paying. There is no proper return for the payment of the tax. My association with the peeple of my constituency at least has given me the knowledge that this tax is resented to a very high degree by the persons who are constrained to pay it. The activities in the Ayurvedic system of treatment could be expanded a little more. As it is the central Ayurvedic dispensary at Trichur is not being worked on proper lines. I would suggest that the activities of that Department should be expanded. There should be more and more Ayurvedic Dispensaries and hospitals in the State because it is cheaper in the long run and because it will be more appreciated by the poor people. Linked with that there may be an institution for the education also of the Ayurvedic system of treatment and it will be a measure which will increase the prestige and the position of these Ayurvedic practitioners if the Government would take it into their heads to grant licenses to such practitioners. Education in Ayurveda, if it is given to the people in the proper way, will save the difficulties of unemployment also to some extent because Ayurveda as it is practised in Malabar is said to be a very efficient system of medicine and people can earn their bread by going out of Malabar and practising in places outside Malabar.

Sir, there had been some Hon. Members here who suggested that the remission of the land tax is not at all necessary. Unfortunately, I cannot agree with that point of view. I come, Sir, from a constitutency which is paying a large amount of land tax which is primarily a place where paddy cultivation is most important. And this 12½ per cent cut in the tax has been a great boon to the middle classes. It may be that people who do not own any land are not profited by it. I would even urge for a greater percentage of reduction. When the prices of commodities, especially agricultural products have fallen so low, it is only equitable that Government reduces this tax. In this respect I would ventilate one grievance that has been ventilated very often on the floor of this House. A resolution was once passed in this Legislative Council recommending to the Government the abolition of the system of second crop assessment. The then Hon'ble Member for Adoor in the last Council had occasion to move a resolution to that effect but the Government have not been pleased to accept that point. Sir, I do not at present want to enter into an investigation of the question whether land revenue is a tax or a rent. If it is a rent there is no meaning in collecting a second crop assessment and if it is a tax the assessment that is made is very high. It is not fixed in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

proportion to the income that the cultivator actually gets out of the crop. The rate has been fixed arbitrarily. I had a little bit of personal experience where I had to pay second crop assessment for some of my parambas in Kallur Vadakummuri. Without looking into the fields the village officers arbitrarily assessed some survey Nos. with second crop assessment. The Diwan Peishkar is helpless in the matter. He has to believe the man on the spot and before the grievances of the people reach him the new year would have already commenced and therefore I do not blame the Diwan Peishkar. But I blame the system under which the second crop assessment is collected.

Sir, the recent expansion of the Harbour and the conversion of the meter gauge railway into broad gauge and all the other allied activities of the State have given a very false impression especially to people outside the State about the condition of the people of the State. These are matters about which the ordinary villager is not at all concerned. The increased prosperity and the increased income that might result from these expanded activities do not touch or do not affect the ordinary villager. He does not care whether the railway is a meter gauge line or a broad gauge line. His condition is the same as before and none of the measures as yet taken by the Government is sufficient to ameliorate his condition. In this respect I would submit that the activities of the special loan department is a standing disgrace to the Government of Cochin. I know, Sir, that there would be explanations for everything, but explanations will not cure the defects. I submit that the special loan scheme should be expedited as much as possible and the fruit of that scheme should be made available to deserving people as soon as possible.

In conclusion, Sir, I will submit one word about the Legislative Council library and that is that it is very poorly equipped. There are not very many modern books on public finance, parliamentary procedure &c. Sir, that may immediately be looked into.

Mr. V. K. Krishnankutty.— Sir, I stand here as the embodiment of the change of heart that I believe is coming over the people which, for the first time in the history of the Council, has induced a general constituency to return a Member of the so-called Backward-classes as their representative. While feeling thankful to my electors generally, I thank the Government whose machinery has made it possible for the people so to express their feelings. I take it that this change of heart

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is expressive of the change of attitude on the part of the Government towards the unrepresented classes under the administration of one whose wide experience in the Madras Presidency and elsewhere must have vividly brought home to him the sorry plight of communities similar to the one to which I belong.

The Budget is not different from its predecessors except for some re-groupings and additional heads. But it provides a violent eye-opener in the schedule of voted and non-voted grants for the ensuing year. Whatever be the principles on which they are based, it is amazing to be told that out of an expected expenditure of about 98 lakhs about 44·5 lakhs are placed behind the unattackable guard. Though we may be expected to be glad that we are relieved of so much responsibility, we cannot fail to realise the shadowy nature of our powers. Of the 53·4 lakhs which come in for our votes, very little call for the exercise of any discretion on our part as they represent either the salary of low-paid officers or expenditure on absolute necessities. Creation of new departments, increase of the salaries of officers, increase under the Miscellaneous, tour and other heads of which the Budget of the current year gives rather striking instances are contributory causes for the rapid strides of non-votable expenditure. From the standpoint of the subject, the situation is perplexing, if not rather alarming. The Government pass orders behind the back of the people and their accredited representatives. They create Departments and Departmental heads, create new offices and new officers, increase salaries, make grants and allowances, invite guests, purchase cars and by these acts larger amounts are yearly spent as non-votable items. What then one is tempted to ask is the control which the people have been called upon to exercise on the purchases of the State? Little, very little, the answer echoes.

I was tempted to make these observations by some of the recent acts of the Government. While I have to thank the Government on behalf of the agricultural population for working up the loan scheme, I have to characterise the machinery as cumbersome and extra-costly. Though the mountain was in labour, it has not yet brought forth even the proverbial mouse. Without knowing what the present Dewan has prospected as a substitute for the above machinery, it is too early to offer any criticism on the matter. Land Mortgage Banks are not an unknown phenomenon, and do not by being Land Mortgage Banks guarantee success or relief for the people. Anyhow, it is fairly probable that the Government is venturing on an expenditure on that line not for spending on experts as last year we spent on a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

co-operative expert. The poor half-starving peasant has already been overtaxed and I piously wish that this will not prove to be the last straw which will break the camel's back.

The Huzur Re-organisation, however cleverly it be covered, also stands to cost the State a large increase in expenditure. It is impossible to be persuaded to believe that work in the Huzur has so suddenly and so largely increased as to demand all these secretaries and under-secretaries to attend to the work which a single secretary with his Superintendents was attending to all the while. The recent shufflings which finds the Prince Secretary in the Accounts Office and the Comptroller in the Secretariat, with an accomplished lawyer at the Head can only be attributed to the traditional postings of square men in round holes in which art the administration of Cochin is a past master. No doubt, the Diwan has, in view of the increasing work in connection with the Harbour, Railway, and other matters which bring us in relationship or in conflict with our neighbours, to be relieved of some of the details of everyday administration. But it should not be forgotten that Cochin is still Cochin and the play of caste and creed even now reigns. The periodical publication of caste-war lists of appointments must have opened the eyes of the Dewan to the fact that the hearts of most of the Heads of Departments have not changed. And what obtains in appointments will also have its place in other and more important acts both of the Heads of Departments and their subordinates. Decentralisation therefore, however desirable it be to relieve the Diwan of the responsibility of looking into the dull details, is certain to create ere long great dissatisfaction and discontent among a large majority of his Highness' subjects. The success of an administration lies much more in the happiness and contentment of the people than in the digits which the budget figures have reached. Advantage may therefore be taken of the added strength of the Secretariat to check the vagaries of the Departmental Heads and to be constantly on the look out to see whether the Departmental Heads are in their acts adhering to the oft-repeated principles of equality and opportunity for all. It is not a matter for surprise that a consultation with the Heads of Departments resulted in the birth of a scheme the first main feature of which is to delegate greater powers to Heads of Departments themselves.

Instances are only too numerous in which the Government had, in support of their acts and practices, to fall back upon those in Travancore and Madras. Though it ill-becomes a more

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

advanced State, like Cochin, to follow its less advanced neighbours in matters of administration, the Government need not feel abashed, if in certain matters they have to borrow a leaf from the experiences, though some times bitter of such neighbours. The Public Services Commission instituted in Madras long ago has quite justified its existence. An unwilling Government in Travancore has come round and has now appointed a Public Service Commissioner after a thorough examination of the whole question by a committee instituted by that Government. The astounding inequality of representation in service as regards different communities pointed out by that committee are applicable in toto to this State also. The Government will be well advised not to lose a moment in appointing a Public Services Commission. It is known that Mr. Herbert had recommended the appointment of such a commission. But reasons which the people can only guess have foiled his efforts to satisfy this demand of the majority of the people of the State. We know, Sir, why a Public Service Commission does not come. It negatives patronage, jobbery and nepotism, and those who have all along monopolised patronage cannot be expected to support its annihilation. It is a matter for regret that the Diwan President's opening speech also is somehow sadly silent upon the subject. It is a fight between power and the people and however long power may baffle the people, there is no doubt as to the ultimate prevalence of the people's will.

Sir, I opened my remarks with the smallness of the powers at present vested with non-official section of this Council. No doubt, the constitution of advisory committees will enable us to have a closer insight into the administrative problems; this power or privilege being merely advisory and absolutely harmless could have been extended to other departments as well. The actions of the Government thus far have not justified the fond hope held out that it was His Highness' intention to give the people a share in the administration of the State. While our neighbours, less advanced, have felt justified in demanding Swaraj, at least Dominion Status, our demands have thus far come only to Public Service Commission or an equitable distribution of offices. While the British Indian Provinces have their ministers and their Presidents, the highest that we have got is a Deputy President and a scheme for advisory committees. While in British India they are free to comment and vote upon almost all items of expenditure, here we are gagged even against the purchase of cars and the activities of that efficient army the Nair Brigade. While in British India they are thinking of adult Franchise and the majority communities desired to place

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the tax qualification as low as possible, the qualification for Franchise here is still too high. If there is any state in India in which adult franchise can be successfully tried that State is Cochin; if there is any land where the literacy and the culture of the people entitle them to take charge of the Public purse, that land is Cochin. I hope, before the present Diwan lays down his office, his parliamentary experience will be utilised at least to work out more effective reforms in regard to the Legislative Council.

It seems to be an evil star in which the Panchayat department was born. It has always been destined to be an orphan. Its first warden was the Diwan Peishkar; a short-lived experiment was made by appointing the late Mr. C. S. Gopala Panikkar as its independent head. But this was not to last long and Agriculture claimed the child. Sometimes it is a fact that though the children themselves have no luck, their custodians will be lucky. For fondling the infant, Agriculture got a substantial increase in the salary. Persistent agitation in the Council coupled with the recommendations of the Finance Committee to make the Panchayat an independent department, pressed the Government to make promises. Yet the bifurcation was delayed and it was left to Mr. Herbert to make the Panchayat an independent department which act also brought its Head a substantial increase of salary. Now, after many vicissitudes the infant is going to be made Healthy, by appointing the Director of Public Health to be the foster father with another substantial increase of salary. There is no end to the money spent on schemes by the Government. I do not intend to refer to them all. As a member belonging to and returned from an area where a larger majority of the people have something to do with Kole cultivation, I shall be failing in my duty if I do not refer to the enterprises of the Government in supplying irrigation facilities for the Kole lands. These enterprises have had a vicissitudinous career. The problem is nearly a century old and it is no near solution. Several committees have sat on it and several promises have been held out by the Government. Nothing fruitful has yet been done as evidenced by the wholesale failure of crops this year for want of water. The only scheme that would bring any relief worth the name is the Chalakudi Diversion scheme. If a hundred years ago an indigenous Dewan could conceive and carry out very big irrigation schemes in an outlying taluk of the State which are the mainstay of that taluk's agricultural superiority, I wonder what prevents the State with its modern engineering facilities and stable finances from undertaking the Chalakudi

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Diversion Scheme. If the Government have the interest of the agricultural population at heart,—and the agricultural population forms the bulk of the State population — they should lose no time in taking up such irrigation schemes as would be of real use to agriculture. The three schemes that the Government had worked upon are the Pottundi scheme for Nemmara and the Chalakudi Diversion and Thankudam schemes for Trichur and Kole lands. In regard to the kole lands, the Chalakudi Diversion scheme can alone serve the purpose and there is no necessity for the Government to further deliberate on the matter. When Sir T. Vijayaraghavachari was the Diwan some negotiation was carried on with the Travancore Government for furthering the scheme. How and why the scheme was dropped the people have yet to be told. The worn out plea of want of funds is not expected to be taken seriously, especially in view of the lakhs and lakhs spent by the Government on guests, on tours, conveyances and on one College during the last few years.

There is one other matter which I wish to bring to the notice of the Government. I refer to the special feature referred to in the Finance Member's speech. The avenues of expenditure have increased with and without reasons; but the sources of income have almost all been exhausted. In course of time, a surplus budget would be very difficult to achieve. The situation would be really alarming indeed. But the Government seems to have a taste for spending amounts at times for changes of questionable utility. I would refer in this connection to the shifting of the Comptroller's office. The shifting apart from the expenditure incurred entails great inconvenience to the staff who have just settled down after the transfer from here to Ramavarmapuram.

Deputy President.—The House now stands adjourned and will meet to-morrow at 11 A. M.

The House rose for the day at 5 p. m.

A. R. MAHADEVA AYYAR,

Secretary to the Council.

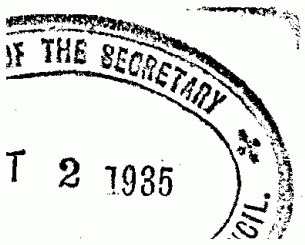

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly